

alkotó 2009/1

A Magyar Alkotóművészek

Országos Egyesülete és

a Magyar Alkotóművészeti

Közalapítvány tájékoztatója

Kedves Kollégák!

A már részben ismert történet röviden: 2007. májusában újabb „végleges” miniszteri ígéret a Köztisztviselők Létrehozására, 2008. júniusi Parlamenti végszavazással. Nem történt meg! Végül csak többszöri erőteljes ráhatásunkra került 2008 őszén Kormánykabinet elé a törvénytervezet – ahol kiegészítést kértek a minisztériumtól. Azóta sem jött válasz a feltett kérdéseinkre, helyette – miután a Közalapítvány Kuratóriuma a MAOE egyetértésével határozatban jelezte a minisztériumnak: csak korrekt, a feladatai ellátását lehetővé tevő támogatási szerződést hajlandó elfogadni - megfenyegettek bennünket, hogy a MAOE újból kikerül az alapító okiratból és megvizsgálják a közalapítvány költségvetési szervvé történő átalakításának lehetőségét! Ez a 2009. január 14-i „megbeszélésen” történt. Mindez az alkotóművészek vagyonának szemérmetlen és teljesen indokolatlan újbóli államosítását jelentené – szemben minden eddigi kormányzati ígérettel! Hiába kértük tehát az egész év folyamán a tavalyi, valamint a korábbi tapasztalatok alapján a korrekt és időben történő egyeztetést. Emiatt veszélybe került a nyugdíjak kifizetése is. A Közalapítvány tartalékainak teljes felhasználására kényszerült, hogy legalább a nyugdíjak nagyobb részét biztosítani tudja. A tiltakozásaink miatt a MAOE újabb jogfosztásának indokául éppen az ÉS - ben annak idején körbejárt Legfőbb Ügyészségi vizsgálatot hozzák föl és az azóta történt törvénymódosításokat. Az indoklás jogilag is vitatható, erkölcsileg pedig elfogadhatatlan! Különös tekintettel arra, hogy minderre megoldást jelent a Köztisztviselők Létrehozása! Ezért továbbra is ragaszkodunk a jogszerű, az alkotóművészek által elvárt és a Kormányzat által korábban már többször ígért megoldáshoz: a Magyar Alkotóművészeti Köztisztviselők Létrehozásához. A mellékelt levelet január 16-án küldtettem át a miniszternek. Válasz még most sem érkezett...

Tisztelt Miniszter Úr!

Az elmúlt, 2008-as év folyamán többször fordult Önhöz és a minisztérium megfelelő szintű tisztségviselőihez a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány (MAK), valamint a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének (MAOE) vezetése a 2009-es év ígért változásai (Köztisztviselők Létrehozása) ill. a finanszírozás kérdésében. Az ezzel kapcsolatos egyeztetésre hosszú idő után végül csak 2009. január 14-én került sor. Ez a megbeszélés azonban nem a régóta várt egyeztetés volt, hanem a protokoll teljes mellőzésével egy diktátum közzétevése mind a Közalapítvány, mind az Egyesület felé olyan kérdéskörökben is, amelyekről a meghívásban (mely telefonon történt) szó sem esett. De eltekintve az előbb említettektől: nem adott választ egy számunkra végtelenül fontos ügyben, a nyugdíjak ügyében már korábban többször – legutóbb 2008. november 6-án kelt levelemben felvetettekre. A nyugdíjak időbeni és a törvény által előírt teljes körű biztosítására az alkotóművészek számára is, amely legfontosabb eleme kell legyen a Minisztérium és MAK költségvetésének lévén a kiszolgáltatottság itt a legnagyobb. Korábban többször kértük azt, legalább az év kezdet nyugdíj kifizetéseinek biztonsága miatt előszerződéses formában (volt már ilyenre példa) biztosítsák a Közalapítvány számára a nyugdíjak kifizetéséhez szükséges összeget. Ez most sem történt meg! Ellenkezőleg. Az Ön által vezetett minisztérium ehelyett a 2009-es finanszírozási szerződéssel olyan helyzetbe készül hozni a MAK Kuratóriumát – amelynek tagjai mellesleg hosszú egyeztetés után éppen az Ön javaslatára fogadták el a Kormány felkérését, vállalva ezzel e fontos feladatot (joggal számot tartva az Ön teljes támogatására) – amely szerződést felelősen alá sem írhatják, mivel a diktátumszerűen rögzített feltételekkel nem biztosítja a Közalapítvány feladatainak teljesítését. Ezért a fentiek alapján kérem a minisztérium vizsgálja felül a MAK-kal kötendő támogatási szerződés tartalmát figyelemmel a Közalapítvány által reálisan elkészített javaslatra. Továbbá mint a közel nyolc ézer professzionális alkotóművész képviselője, egyben a Kormány, mint alapító által felkért felügyelő bizottsági tag! nyomatékosan kérem azonnali intézkedését, hogy a nyugdíjak időben kifizetésre kerülhessenek a kollégáim számára.

Tisztelettel:

Bauer István festőművész

A Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének Elnöke
A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány Felügyelő Bizottságának tagja

A KÉPZŐMŰVÉSZETI TAGOZAT 2008. ÉVI BESZÁMOLÓJA

A 2005. évi közgyűlés által megválasztott tisztségviselők:

Elnökség

Sárkány Győző alelnök
Aknay János, Dr. Feledy Balázs, Rácz Edit

Vezetőség

Aranyi Sándor vezetőségi elnök
Czinder Antal, Dréher János, Dr. Géger Melinda, Kovács Péter Balázs, Szabó Gábor, Szakács Imre, Varga Amár László, Vén Zoltán

Képző-és Fotóművészeti Tagozat Segélyezési Bizottsága

Erdélyi Etelka elnök
Albrecht Júlia, Gránitz Miklós, Janzer Frigyes, Pató Károly, Dr. Romváry Ferenc, Schäffer László, Szepessy Béla, Zöld Anikó

I. ÁLLAMI MŰVÉSZETI DÍJAZOTTAK

Kossuth-díj: Fajó János festőművész
Kovács Péter festőművész

A Magyar Köztársaság Érdemes Művésze:
Roskó Gábor festőművész

Munkácsy Mihály-díj:

Baráz Tamás szobrászművész
Bullás József festőművész
Jeszeniczky Ildikó festő-restaurátor művész
Kis Varsó (Gálik András, Havas Bálint)
Kiss Ilona grafikusművész
Kisspál Szabolcs képzőművész
Lakner Antal képzőművész
Nagy Csaba képzőművész
Nagy István festőművész
Sass Valéria szobrászművész
Szombathy Bálint képzőművész
Vinczeff László képzőművész

II. ALKOTÓI TÁMOGATÁS

A Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete Képzőművészeti Tagozata 2008-ban is pályázatot hirdetett alkotói támogatás elnyerésére. Az e célra biztosított keretösszeg 17 fő részére nyújt 200.000.-Ft támogatást új művek létrehozására.

Támogatott képzőművészek:

Buhály József festőművész
Decsi Ilona grafikusművész
Dorogi János szobrászművész
Gáll Ádám festőművész
Halmi-Horváth István festőművész
Jakatics-Szabó Veronika festőművész
Király Vilmos szobrászművész
Kovács Katalin szobrászművész
Kovács Borbála grafikusművész
Krajcsovics Éva festőművész
Lengyel Orsolya grafikusművész
Lipták György grafikusművész
Nagy Barbara festőművész
Paizs Péter festőművész
Szász Sándor festőművész
Zöld Anikó festőművész

Támogatott művészettörténész:

Novotny Tihamér

III. Szakmai díjak

„In memoriam Leonardo da Vinci”, Kortárs Galéria, Tatabánya
Györffy Sándor, Ölveczky Gábor grafikusművészek
Siklósi Szalon
Puha Ferenc festőművész
Tavaszi Tárlat, Pesterzsébeti Múzeum Gaál Imre Galéria
Benedek József szobrászművész
X. Patak Fesztivál, Szigetszentmiklós
Lakatos Pál szobrászművész
10. Országos Faszobrászati Kiállítás, Nagyatád
Gombos Andrea szobrászművész
„400 cm²”, Nógrádi Történeti Múzeum, Salgótarján
Deák Ferenc grafikusművész
Luzsicza Lajos Árpád grafikusművész
XII. Táblaképfestészeti Biennálé, Szeged
Fischer Balázs festőművész
V. Fa Kiszobor és Szobrászrajz Biennálé, Erdős Renée Ház Budapest
B. Laborcz Flóra ötvösművész
„Festők városában”, Szentendre
Kaponya Judit festőművész
V. Szekszárdi Festészeti Triennálé
Benes József festőművész
„Fekete képek”, Csepel Galéria
Gáll Ádám festőművész
XXIV. Miskolci Grafikai Triennálé
Orosz István grafikusművész
55. Vásárhelyi Őszi Tárlat
Szentgyörgyi József festőművész
XX. Debreceni Országos Nyári Tárlat
Szepessy Béla grafikusművész
III. Kortárs Önarckép Biennálé, Budapest
Hadik Gyula szobrászművész
IV. Kortárs Keresztény Ikonográfiai Biennálé
Pató Róza szobrászművész
Győr-Moson-Sopron Megyei Őszi Tárlat, Sopron
Tatai Renáta grafikusművész

IV. ALKOTÓI NAGYDÍJ

A Képzőművészeti Tagozat nagydíjasa:
Kokas Ignác festőművész

V. DIPLOMADÍJAK

Király György festőművész
Kovács Tamás médiaművész
Polgár Botond szobrászművész
Varga Benedek képgrafikus-művész

VI. A DUNA GALÉRIA 2008. ÉVI KIÁLLÍTÁSI PROGRAMJA

Január 9–január 27. PREMIER
(2007. évben felvételt nyert festőművészek)
(Benedek Barna, B. Gömbös Ilona, Bóta Csaba, Fischer Balázs, Kereszty Zsolt, Kvasznay Gulyás Margit, M. Hrk Mária, Simon Gergő, Tolvaj Panna, Varga Ödön Tibor, Vinkler Zsuzsanna)
Január 30–február 17. PREMIER
(2007. évben felvételt nyert szobrász- és grafikusművészek)
(Drienyovszki János, Hafner Mónika, Kiss Gábor, Németh Ferenc József szobrászművészek; Egyed Tibor, Haller József grafikusművész)
Február 20–március 9. PREMIER
(2007. évben felvételt nyert fotóművészek bemutatkozása mellett válogatás jubiláns művészeink életműveiből)
(Berényi Gyula, Hupján Attila, Süli István, Vajda János fotóművészek; Csapó István, Hemző Károly, Schwanner Endre, Tóth István jubiláns művészeink)

Március 12–március 30. **PREMIER**

(2007. évben felvételt nyert iparművészek kiállítása)

(Barák Péter grafikusművész, Ferencz Vanda ötvösművész, Komjáthy Györgyné textilművész, Kriski Zoltán ötvösművész, Pécsi L. Dániel grafikusművész, RichterSára textilművész, Szegő Attila restaurátorművész, Vörös Krisztián grafikusművész)

Április 2–április 20.

Bakucz András tervezőművész Limes című kiállítása

Április 23–május 11.

Miklós Hajnal és Pap Gitta festőművészek kiállítása

Május 15–június 1.

Kő Boldizsár, Lévai Ádám, Szarka Fedor Guido grafikusművészek Zodiákus című kiállítása

Június 4–június 22.

Károlyi András festőművész

Képek, grafikák, tárgyak című kiállítása

Június 25–július 13.

Székács Zoltán festőművész Raszterek II. című kiállítása

Július 16–augusztus 3.

Paulovics László festőművész

Portrék, tájak, virágok című kiállítása

Augusztus 6–augusztus 24.

A Magyar Elektrográfiai Társaság

Áthatások – Festészet és elektrográfia I. című kiállítása

Augusztus 27–szeptember 14.

A 2007. évi Vásárhelyi Kerámia Szimpózium

Levegő című kiállítása

Szeptember 17–október 5.

Dunai Beáta festőművész kiállítása

Október 8–október 26.

B. Csernyánszky Katalin textilművész kiállítása

Október 29–november 16.

Tankó Judit textilművész kiállítása

November 19–december 7.

A MAOE Fotóművészeti Tagozatának 2008. a reneszánsz éve, avagy változatok Mona Lisára című kiállítása

December 10–2009. január 4.

A Tűzzománccművészek Magyar Társaságának 2008. évi csoportos kiállítása

VII. A MAGYAR ALKOTÓMŰVÉSZEK HÁZÁNAK 2008.ÉVI KIÁLLÍTÁSI PROGRAMJA

Április 23–május 2.

Művészeti Szemle (A MAOE 2007. évi alkotói támogatásával létrejött képző-, ipar-, és fotóművészeti alkotásokból rendezett kiállítás)

Augusztusban a MAOE régi székhelyéről a városligeti – addig Olof Palme Háznak nevezett – épületbe költözött. A kiállító termet szeptembertől folyamatosan eredeti céljának megfelelően működtetjük.

Szeptember 18–október 5.

X. Állami Művészeti Díjazottak kiállítása

Október 15–október 22.

Magyar Festészet Napja – Székely Szalon

Október 29–november 9.

Graph-East nemzetközi grafikai kiállítás – a Léna & Roselli Galéria szervezésében

November 13–november 30.

XIX. Őszi Kerámia Tárlat

December 4–december 14.

HUNGART ösztöndíjasok tárlata

December 18–2009. január 4.

III. Gyermek-Játék című pályázati kiállítás

VIII. LEHEL ÚTI KOLLEKTÍV MŰTEREM

A Lehel úti Kollektív Műteremben felszabaduló négy műtermi helyre beérkezett pályázatok közül a 2008. március 1 – 2011. február 28. közötti időtartamra Fekete László szobrászművész, Kucsora Márta, Páthi Diána és Szabó Ábel festőművészek nyertek beutalást.

IX. TAGFELVÉTEL

2008. évben a Képzőművészeti Tagozatra összesen 95 jelentkezés érkezett.

Festő szakágra 67 jelentkező közül 14 fő nyert felvételt

Bodó Judit, Csorján Melitta, Deák Zoltán, Dömény Boriska, Feledy Gyula Zoltán, Harsányi Zsuzsanna, Lengyel Zsüliett, Pinczehelyi András, Sándorfy Éva, Sipos Eszter, Szilágyi Rudolf, Szilágyi Tibor, Szolnoki Szabolcs, Veszeli Lajos.

Képgrafika szakágra 14 jelentkező közül 3 fő nyert felvételt.

Nagy Sándor Zoltán, Szomolányi Karola, Takács Dezső.

Szobrász szakágra 13 jelentkező közül 4 fő nyert felvételt.

Baghdasaryan Ashot, Boldizsár Gergely, Erdei Tamás, Rabóczky Judit.

Művészeti íróként Sárvári Zita nyert felvételt.

X. SEGÉLYEZÉS

A Képző-és Fotóművészeti Tagozat Segélyezési Bizottsága a MAK és a HUNGART által biztosított keret terhére 175 művésznak ítélte meg szociális, beiskolázási és karácsonyi segélyt, összesen 4.992.500.- forint értékben.

Szmrecsányi Dóra
a Képzőművészeti Tagozat titkára

A FOTÓMŰVÉSZETI TAGOZAT 2008. ÉVI BESZÁMOLÓJA

A 2005. évi közgyűlés által megválasztott tisztségviselők:

Elnökség

Chochol Károly alelnök

Vezetőség

Tóth József vezetőségi elnök

Basa János, Fejér István, Gránitz Miklós, Máthé András, Módos Gábor, Szél Ágnes

Képző-és Fotóművészeti Tagozat Segélyezési Bizottsága

Erdélyi Etelka elnök

Albrecht Júlia, Gránitz Miklós, Janzer Frigyes, Pató Károly, Dr. Romváry Ferenc, Schäffer László, Szepessy Béla, Zöld Anikó.

I. ÁLLAMI MŰVÉSZETI DÍJAZOTTAK

A Magyar Köztársaság Kiváló Művésze: Tóth József fotóművész

A Magyar Köztársaság Érdemes Művésze: Szilágyi Lenke fotóművész

Balogh Rudolf-díj: Schwanner Endre fotóművész

Szigetváry Zsolt fotóriporter

Zaránd Gyula fotóművész

II. ALKOTÓI TÁMOGATÁS

A Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete Fotóművészeti Tagozata 2008-ban is pályázatot hirdetett alkotói támogatás elnyerésére. Az e célra biztosított keretösszeg 3 fő részére nyújt 200.000.-Ft támogatást új művek létrehozására. Támogatott fotóművészek:

Baricz Katalin, Benkő Imre, Mészáros László.

III. ALKOTÓI NAGYDÍJ

a Fotóművészeti Tagozat nagydíjasa: Markovics Ferenc fotóművész

IV. ARANYKAZETTA ÉLETMŰDÍJ

A Fotóművészeti Tagozat Vezetősége által 2005-ben alapított Aranykazetta Életműdíjat 2008-ban Tarczai Béla fotóművésznek ítélte.

A díj átadására ünnepélyes keretek között december 10-én került sor. A díjazottat Módos Gábor méltatta.

V. DIPLOMADÍJ

Téri Gáspár fotóművész.

VI. SZAKMAI RENDEZVÉNYEINK, KIÁLLÍTÁSAINK

• HÓDMEZŐVÁRHELYI FOTÓSZIMPOZION

2008. június 16–22. között került megrendezésre a 6. Hódmezővásárhelyi Fotószimpozion, melynek témája a hagyományörző népi mesterségek volt. Az Alföldi Galériában 2009. január 25-én nyílik a szimpozion anyagából összeállított kiállítás „*Vásárhelyi kézművesek*” címmel. A kiállítás március 1-jéig tekinthető meg.

A résztvevő fotóművészek névsora:

Balla András, Berényi Gyula, Dobóczky Zsolt, Dozvald János, Dömötör Mihály, Gránitz Miklós, Kresz Albert, Módos Gábor, Oravecz Attila, Patyi Árpád, Siklós Péter, Tóth József.

A kiállításához kapcsolódó katalógus készült.

• HORTOBÁGYI ALKOTÓTÁBOR

2008. április 20–26. között került megrendezésre az első Hortobágyi Alkotótábor. Témája – kapcsolódva a vásárhelyi szimpozionhoz – a környék ősi, még élő népi mesterségeinek megörökítése volt. Az elkészült anyag 2009. áprilisában kerül bemutatásra Debrecenben és Hortobágyon.

A résztvevő fotóművészek névsora:

Balla András, Dömötör Mihály, Fekete István, Gránitz Miklós, Herbst Rudolf, Hupján Attila, Kresz Albert, Máthé András, Módos Gábor, Németh Andrea, Patyi Árpád, S. Faragó Gyöngyi, Siklós Péter, Süli István, Szentiváni János, Tóth József, Vencsellei István.

A kiállításához kapcsolódó katalógus készült.

• 2008. A RENESZÁNSZ ÉVE, AVAGY VÁLTOZATOK A MONA LISÁRA

November 19-én nyílt meg a Duna Galériában a Fotóművészeti Tagozat 2008. *a reneszánsz éve, avagy változatok a Mona Lisára* című kiállítása.

A reneszánsz évhez kapcsolódva a MAOE Fotóművészeti Tagozata egy különleges ötlet alapján készítette el a kiállítás anyagát. Célunk a XXI. században Magyarországon élő, különböző korú hölgyek bemutatása volt, a híres festményen ábrázolt nőalak parafrázisaként. A téma számtalan fotóművész fantáziáját megmozgatta, végül 130 pályázatból Töreky Ferenc grafikusművész segítségével válogattuk a kiállítás képeit.

A résztvevők névsora:

Baricz Kati, Benyó Pál, Dozvald János, Fejér István, Gránitz Miklós, Herbst Rudolf, Hupján Attila, Kresz Albert, Máthé András, Módos Gábor, S. Faragó Gyöngyi, Schäffer László, Sehr Miklós, Siklós Péter, Tóth József, Vajda János.

A kiállításához kapcsolódó katalógus készült.

• DUNAPEST

A Duna Galériában 2007. októberében bemutatott kiállítási anyag – amelyet 2007. június 20-án rögzítettek – 2008-ban két újabb helyszínen is megtekinthető volt.

A Víz világnapja alkalmából március 21-én az Erzsébetvárosi Községi Házban került bemutatásra a Duna 24 órájáról készült kollekció.

A Fotóhónap 2008 rendezvénysorozat részeként az Óbudai Kulturális Központ San Marco Galériájában november 7–21. között volt látható a kiállítás.

A tárlaton szereplő fotók alkotóinak névsora:

Ágg Károly, Benyó Pál, Dozvald János, Eifert János, Fejér István, Herbst Rudolf, Kovács Kata, Kovács Tamás, Kozák Albert, Kresz Albert, Lehotka László, Módos Gábor, Németh Andrea, S. Faragó Gyöngyi,

Schäffer László, Sehr Miklós, Siklós Péter, Szentiváni János, Szikszay Ágnes, Tóth József, Tulok András, Vencsellei István, Vidovics István.

• 99 BICIKLI

Az 5. Hódmezővásárhelyi Fotószimpozion anyagából készült kollekciót 2008. április 22 – május 14. között mutattuk be a Klebelsberg Múvelődési Központban „*99 bicikli, avagy egy város, Hódmezővásárhely kerékpáron*” címmel.

A tárlaton szereplő fotók alkotóinak névsora:

Balla András, Baricz Kati, Benyó Pál, Dozvald János, Dömötör Mihály, Eifert János, Fejér István, Gránitz Miklós, Iskander Bahget, Kovács Kata, Kozák Albert, Kresz Albert, Módos Gábor, Oravecz Attila, Patyi Árpád, S. Faragó Gyöngyi, Siklós Péter, Szél Ágnes, Tóth József.

• BARTÓK HÁZA

A Zenei Világnap alkalmából október 1-jén a Farkas Ferenc Művészeti Iskola hangversenytermében nyílt meg Bartók Háza című kiállításunk. A tárlaton Bartók Béla születésének 125. évfordulója alkalmából készített, 30 képből álló kollekciónk volt megtekinthető. Az alkotók névsora: Dozvald János, Frankl Aliona, Gáti György, Kovács Kata, Módos Gábor, Pálffy György, Simon Csilla, Szél Ágnes, Szentiváni János, Tóth József, Vidovics István.

VII. TAGFELVÉTEL

2008. évben a Fotóművészeti Tagozatra összesen 4 jelentkező közül Czimbal Gyula, Dr. Kocsis István, Velican-Patrus Dóra nyert felvételt.

VIII. SEGÉLYEZÉS

A Képző-és Fotóművészeti Tagozat Segélyezési Bizottsága a MAK és a HUNGART által biztosított keret terhére 175 művésznek ítelt meg szociális, beiskolázási és karácsonyi segélyt, összesen 4.992.500.-Ft-értékben.

Szmrecsányi Dóra
a Fotóművészeti Tagozat titkára

IPARMŰVÉSZETI TAGOZAT 2008. ÉVI BESZÁMOLÓJA

A 2005. évi közgyűlés által megválasztott tisztségviselőink:

Elnökség

Pannonhalmi Zsuzsa alelnök

T. Bruder Katalin, Czeglédi Júlia, Kiszely Mária, Kótai József, Miticzky Gábor, Töreky Ferenc

Vezetőség

Sára Ernő vezetőségi elnök

Balla Ildikó, Jahoda Ernő István, Lencsés Ida, Mezösi Eszter, Minya Mária (2008. december 1-én lemondott), Papp László, Rainer Péter, Szentkirályi Miklós

Segélyezési Bizottság

Bogyó Barna elnök

Ardai Ildikó, Kádár Katalin, † Nemoda Attila, Séd Gábor, Székely László, Szilágyi Ildikó, Veres Lajos.

Állami művészeti díjazottjaink

A Magyar Köztársaság Kiváló Művésze:

Pérel Zsuzsanna gobelinművész

A Magyar Köztársaság Érdemes Művésze:

Csomay Zsófia belsőépítész

Ferenczy Noémi-díj

Fördös László ötvösművész
 Gergely László belsőépítész
 Hegyi Ibolya textilművész
 Kovács Júlia üvegművész
 Millei Ilona restaurátorművész
 Nausch Géza ötvösművész
 Rátkai Erzsébet díszlettervező művész
 Regős Anna textilművész
 Szemereki Teréz keramikusművész
 Vargha Balázs tervezőgrafikus-művész
 Vida Judit keramikusművész
 Zalavári József formatervező iparművész

Munkácsy Mihály-díj

Kiss Ilona tervezőgrafikus művész

Szakmai programjaink

PREMIER, 2008. március 12 – március 30., Budapest, Duna Galéria
 2008. évben felvételt nyert iparművészek kiállítása
 Barák Ferenc grafikusművész, Ferencz Vanda ötvösművész,
 Komjáthy Piroska textilművész, Kriski Zoltán ötvösművész,
 Pécsi L. Dániel grafikusművész, Richter Sára textilművész,
 Szegő Attila restaurátorművész, Vörös Krisztián grafikusművész.

„Limes” 2008. április 2 – április 20.

Budapest, Duna Galéria
 Bakucz András tervezőművész kiállítása

Művészeti Szemle, 2008. április 23 – május 2.
 a MAOE-tól 2007-ben támogatást kapott fotó-, ipar-, és
 képzőművészek kiállítása, Budapest, Olof Palme Ház

„A híd” Kerámiaművészeti kiállítás, 2008. június 1-30.
 Hódmezővásárhely, Alföldi Galéria

Művésztalálkozók – kerámia-központok (*szakmai konferencia*)
 2008. június 2., Vároháza Díszterme, Hódmezővásárhely
 Meghívott művésztalálkozók:
 Zenta-Kikinda, Losonc-Kálnó, Vallauris,
 Isztambul, Kairó, Hódmezővásárhely

„Tűzvarázs (Szent Iván éj, Városi ünnep), 2008. június 21.
 kerámiaégetési bemutató, Alföldi Galéria udvara, Hódmezővásárhely

X. Vásárhelyi Kerámia Szimpózium „A levegő” c. kiállítása
 2008. augusztus 27 – szeptember 14., Budapest, Duna Galéria
 Banhard Daniel, Fujisaki Tomoko, Gombos Hajnal, Guive Kostlavie,
 Joseph Kamm, Koleszár Ferenc, M. Kiss Katalin, Mészáros Gábor, Motoko
 Katsuta, Návay Sándor, Néma Júlia, Nemes Fekete Edit, Nemes Tímea,
 Nurdan Arslan, Pozsgai Fruzsina, Szabán György, Szabó Edit, Szanyi Pé-
 ter Szekeres Károly, Tuza László, Végvári Gyula, Veress Miklós.

XI. Vásárhelyi Kerámia Szimpózium
 2008. szeptember 8 – október 18., Hódmezővásárhely

X. Állami Művészeti Díjazottak kiállítása
 2008. szeptember 18 – október 5.
 Budapest, Magyar Alkotóművészek Háza

XII. BOT – Belsőépítész Országos Találkozója Konferencia
 2008. szeptember 19 – 21., Zsennyei Alkotóház

Kecskeméti Textilművészeti Alkotóműhely és Szimpózium
 2008. október 1-28., Kecskeméti Alkotóház

„Kézzel” 2008. október 8-26., Budapest, Duna Galéria
 B. Csernyánszky Katalin textilművész kiállítása

Művészi aforizmák

2008. október 29 – november 16., Budapest, Duna Galéria
 Tankó Judit textilművész kiállítása

Válogatás a MAOE II. Gyermek-Játék pályázatának műveiből
 2008. október 30 – november 8., Szőnyi István Terem, Miskolc

XIX. Őszi Kerámia Tárlat

2008. november 13 – 27., Budapest, Magyar Alkotóművészek Háza
 Csemán Ilona Gábor-díjas keramikusművész kamarakiállítása

Fashion Craft Art – iparművész öltözék bemutató

2008. november 24., Budapest, Budapest Galéria
 Ballagó László, Balázs Klára, Bányász Judit, Benes Anita, Csanák Edit,
 Dorosz Kati, Fodor Ágnes, Halász Éva, Hideg Orsolya, Horváth Anikó,
 Kaliczky Katalin, Karattur Katalin, Kecseti Éva, Kecseti Gabriella, Korényi
 Mariann, Léber Barbara, Madarász Kathy Margit, Makány Márta, Ma-
 rosi Krisztina, Molnár Imre, Saárossy Krisztina, Sánta Eszter, Sor Júlia,
 Sziráczky Brigitta, Tankó Judit, Tomka Zsóka, Vincze Gizella

KÉZ-MŰ a MÚZEUMBAN kiállítás, hangverseny, vásár

2008. december 5 – 7., Budapest, Iparművészeti Múzeum

III. Gyermek – Játék, nemzedékek a gyermekekért

2008. december 18 – 2009. január 4.
 Budapest, Magyar Alkotóművészek Háza

Magyar alkotóművészek karácsonya

2008. december 18 – 21.
 Budapest, Magyar Alkotóművészek Háza.

A Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete és a Magyar Forma-
 tervezési Tanács hagyományteremtő szándékkal, idén harmadik alka-
 lommal hirdetett GYERMEK-JÁTÉK címmel országos pályázatot magyar
 professzionális művészek, valamint művészeti egyetemi hallgatók és
 művészeti szakközépiskolai tanulók számára.

A pályázat célja, hogy középpontba állítsa a mindannyiunk közös
 jövőjét jelentő gyermekeket, erősítse a nemzedékek összetartozását,
 egymás mellett élését és közös munkálkodását. A pályázat azokat kí-
 vánta megszólítani, akik játékokat, használati tárgyakat, öltözéket stb.
 terveznek és készítenek, illetve kulturális alkotásokat hoznak létre a
 gyermekek életének szépítése, gazdagítása érdekében.

Pályázni az alábbi kategóriákban, új, magyar tervezésű alkotással
 lehetett:

játékvilág – ezen belül játékszer, közösségi terek játéka stb.

mesetár – ezen belül irodalmi mű, irodalmi mű illusztrálása stb.

hétköznapiak – ezen belül öltözék, bútor, edény stb.

látványtár – ezen belül honlap, képesség- és készségfejlesztő
 program, animáció stb.

A pályázat kétfordulós volt: az első fordulóra a pályázati tervet, do-
 kumentációt kellett beadni, a második fordulóra már a kész művet.

A pályázatot a MAOE által felkért szakértőkből álló zsűri bírálta el.
 Összesen 97 pályamunka érkezett be, közülük a zsűri a második forduló-
 lóba 65 tervet juttatott tovább. A zsűri kategóriánként három díjat adott
 ki és további tíz alkotást okleveles elismerésben részesített. A pályázat
 díjazottjai és oklevéllel kitüntetett szereplői mellett a zsűri a legjobbak
 számára lehetőséget biztosított a pályázati kiállításon való szereplésre.
 A második forduló anyagából 39 mű érdemesült kiállításra.

A III. Gyermek-Játék pályázat kiállító művészei és díjazottjai:

Amtmann-né Hédervári Zita – *dicséretben részesült*

Bobo Stúdió – *dicséretben részesült*

Csala Sándor – *Jahoda Ernő István különdíja*

Csekő Etelka – *dicséretben részesült*

Cseszneg Gyöngyi – *dicséretben részesült*

Fenyvesi Márta – *professzionális kategória I. díj*

Göcze Judit
 Gyarmati Viktória
 Hidvégi Valéria – *dicséretben részesült*
 Imrei Boglárka – *diák kategória II. díj*
 Juhász András – *dicséretben részesült*
 Keszeg Ágnes
 Koncz Fruzsina
 Kondor Edit – *professzionális kategória III. díj*
 Kó Boldizsár
 Makhult Gabriella - Tóth Anita – *dicséretben részesült*
 Markó Krisztina
 Marsai Ágnes
 Molnár Tamás
 Nagy Diána – *dicséretben részesült*
 Nagy Krisztina – *diák kategória I. díj*
 Nikolausz Krisztián – *dicséretben részesült*
 Óházy Marianna
 Orbánné Balogh Katalin
 Pap Éva
 Perjés Bernadett
 Salamon Eszter – *a Kiss Áron Magyar Játék Társaság különdíja*
 Serediuk Péter
 Söjtöri Nóra
 Szalai Veronika – *diák kategória III. díj*
 Szathmáry István
 Szávost Katalin
 Takács Krisztina (Kikita) – *professzionális kategória II. díj*
 Tari Márta – *dicséretben részesült*
 Turcsányi Antal.

Szakmai díjazottjaink

Felsmann Tamás grafikusművész	XVI. Országos Tervezőgrafikai Biennálé Békéscsaba 2008. szeptember 23.
H. Barakonyi Klára képgrafikus művész	XXXIV. Nemzetközi Zománcművészeti Alkotótelep, Erkel Ferenc Művelődési Központ, Kecskemét, 2008. július 31.
Lévai Nóra textilművész	Üzenet Gödöllői Iparművészeti Műhely, Gödöllő 2008. június 10.
Kovács György formatervező művész	Friss Művészeti Diplomások Kiállítása Keve Galéria, Ráckeve, 2008. augusztus 14.
Morelli Edit festőművész	XXXIV. Nemzetközi Zománcművészeti Alkotótelep, Erkel Ferenc Művelődési Központ, Kecskemét, 2008. július 31.
Németh József szobrászművész	KEVE KÖR 7 Keve Galéria, Ráckeve, 2008. április 11.
Pistyr Imre szobrászművész	Üzenet Gödöllői Iparművészeti Műhely, Gödöllő 2008. június 10.
Podmaniczky Ágnes festőművész	Friss Művészeti Diplomások Kiállítása Keve Galéria, Ráckeve, 2008. augusztus 14.
Polgár Csaba textilművész	Ponyva Textilmúzeum, Budapest 2008. szeptember 3.
Szalai László keramikumművész	Gádor-díj XIX. Őszi Kerámia Tárlat MA Háza, Budapest, 2008. november 13.

Diplomadíjazottjaink

A Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete a korábbi évek hagyományainak megfelelően 13, egyenként 100.000 Ft értékű diplomadíjat ajánlott fel a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem, a Magyar Képzőművészeti Egyetem valamint a Nyugat-Magyarországi Egyetem Alkalmazott Művészeti Intézete belsőépítész, építész-tervezőművész, formatervező művész, grafikusművész, keramikumművész, látványter-

vező művész, ötvösművész, restaurátorművész, textilművész, tervező-grafikus művész, üvegművész végzős hallgatói számára.

Dalos Viktória restaurátorművész	Magyar Képzőművészeti Egyetem
Furtenbacher Adrienn építész-tervezőművész	Nyugat-Magyarországi Egyetem
Juhos Lehel formatervező művész	Nyugat-Magyarországi Egyetem
Kovács Bence építész	Moholy-Nagy Művészeti Egyetem
Mészáros Anna keramikumművész	Moholy-Nagy Művészeti Egyetem
Mojzes Dóra textilművész	Moholy-Nagy Művészeti Egyetem
Nagy Krisztina formatervező művész	Nyugat-Magyarországi Egyetem
Nagy Tamás grafikusművész	Magyar Képzőművészeti Egyetem
Nagypál Dorottya üvegművész	Moholy-Nagy Művészeti Egyetem
Pataki Dávid fémműves formatervező művész	Moholy-Nagy Művészeti Egyetem
Szász Zoltán formatervező művész	Moholy-Nagy Művészeti Egyetem
Tumpek Eta restaurátorművész	Magyar Képzőművészeti Egyetem
Vidak Zsolt grafikusművész	Moholy-Nagy Művészeti Egyetem

A MAOE Belsőépítész Választmány diplomajutalomban részesítette Kovács Bence építészt, aki a 2008. szeptember 19–21-én, Zsenyén megrendezésre került XII. Belsőépítészek Országos Tanácskozása konferencia meghívott előadójaként mutathatta be diplomamunkáját. A MAOE Textil Választmány diplomajutalomban részesítette Sajó Borbála textilművészt, aki a 2008. októberében megrendezésre került Kecskeméti Textilművészeti Alkotóműhely meghívását nyerte. A Wartha Vince Kerámiaművészeti Alapítvány diplomajutalomban részesítette Mészáros Anna keramikumművészt, aki a 2008. szeptember 8 – október 20. között megrendezésre került Vásárhelyi Kerámia Szimpóziumon való részvételre kapott lehetőséget.

Alkotói támogatottjaink

A MAOE Iparművészeti Tagozata ez évben is pályázatot hirdetett alkotói támogatás elnyerésére. A MAOE Iparművészeti Tagozat Vezetőségének 2008. szeptember 23-i döntése alapján az alábbi 20 iparművész egyenként 200.000 Ft, összesen 4.000.000 Ft összegű alkotói támogatásban részesült.

Galampos Éva restaurátorművész	Fotótechnikai, mikroszkópos vizsgálat Margat várában
Gedeon G. Péter restaurátorművész	A Margat vár XIII.sz.-i kápolnájának ismertetése
Gyimóthy György formatervező művész	Organikus szék és asztal létrehozása
Gyulai Natália textilművész	Anyagmegmunkálási technikák továbbfejlesztése
Héder János belsőépítész	Campana c. program megvalósítása
Juhász István belsőépítész	Levél-szék c. alkotói program megvalósítása
Major Eszter Anna üvegművész	Üveg kompozíciók létrehozása
Márton László Attila belsőépítész	Ágy c. munkaprogram megvalósítása
Mikula András formatervező művész	Kültéri játszótéri tárgyegyüttes létrehozása
Nausch Géza ötvösművész	Új műalkotás létrehozása

Pasqualetti Eleonóra textilművész
Szembesítés c. program megvalósítása
Sabján Tibor tervezőgrafikus művész
A diósgyőri vár cserépkályháinak digitális feldolgozása
Schmal Károly tervezőgrafikus művész
Új műalkotás létrehozása
Simon Zsolt József keramikumművész
Ritmikus szoboregyüttes megvalósítása
Szabó Andrea tervezőgrafikus művész
Új műalkotás (honlapterv) létrehozása
Szabó Edit keramikumművész
Szoboredények létrehozása
Szemerey-Kiss Balázs restaurátorművész
Kőkiegészítő anyagok komplex vizsgálati módszerei
Szentirmai-Joly Zsuzsanna textilművész
Öko-dominó falilámpák megvalósítása
Varga László tervezőgrafikus művész
Kafka ihletésű művek létrehozása
Vásárhelyi Katalin textilművész
1949-2007. Öthö emlékére

A pályázat nyerteseinek a MAOE 2009. tavaszán beszámoló kiállítást rendez a Magyar Alkotóművészek Házában.

Tagfelvétel

2008. évben az Iparművészeti Tagozatra 12 tagfelvételi kérelem érkezett, 7 jelentkező vált taggá:
Barka Melinda keramikumművész, Jászberényi Matild textilművész, Lampert Attila grafikusművész, Litványi János grafikusművész, Varga Erika keramikumművész, Vékony Fanni ötvösművész, Vincze Zita ötvösművész.

Segélyek

2008. évben az Iparművészeti Tagozat Segélyezési Bizottsága 113 művésznek ítelt meg beiskolázási-, karácsonyi- és szociális segélyt, összesen 3.817.700 Ft összegben.

Baricsa Katalin
az Iparművészeti Tagozat titkára

AZ IRODALMI TAGOZAT BESZÁMOLÓJA A 2008. ÉVRŐL

A Vezetőség munkájáról:

2008-ban tagozatunk 1.800.000 Ft keretösszeget kapott alkotói támogatásra. (Ez az összeg jóval kevesebb volt, mint az előző évben felhasználható keret.) A rendelkezésre álló összegre a Vezetőség pályázatot írt ki. Eszerint hat író részesülhetett három hónapon át havi 100.000 forint támogatásban. (Összesen 300.000 Ft.) Az alkotói támogatást elnyert tagjaink a vállalt feladat elvégzéséről határidőhöz kötött írásos beszámolót készítenek a Vezetőség számára. A pályázatra 41 tagunk jelentkezett.

A pályamunkák elbírálása után az alábbiak nyerték el a támogatást:
Csaplár Vilmos, Deák László, Nyilas Attila, Tüskés Tibor, Veress Miklós, Zalán Tibor.

Vezetőségünk kiosztotta a Pro Literatura díjakat is.

Elismerésben részesültek:

Irodalmi publicisztika	Czakó Gábor
Irodalomkritika	Bodor Béla
Esszé	Dávid Gyula
Műfordítás	Csehi Zoltán
Kispróza	Petőcz András
Irodalomszervezés	Ambrus Lajos

A díjak fedezetéül szolgáló összeget, 1.200.000 Ft-ot az Egyesület központi keretéből kaptuk. A Vezetőségnek csak az alkotói támogatás keretösszege állt rendelkezésére. (Sajnos, évek óta nem ír ki az NKA olyan pályázatot, amelyre jelentkezhetnénk, mint a korábbi években.) A díj mellé a jutalmazottak megkapták Asszonyi Tamás emlékplakettjét is.

A MAOE Irodalmi Nagydíjáról is döntött a Vezetőség. Az elismerést Fekete Gyula kapta.

2008-ban ismét az Irodalmi tagozat adhatta ki a Kulturális Örökség nagydíját is. (Öt évente kerül sor egy-egy tagozatra.) A díjazott Krasznahorkai László lett. A decemberi díjátadási ünnepségen elhangzott laudációk a jelen *Alkotóban* olvashatók. (A két méltató: Serfőző Simon és Bombitz Attila volt.)

A Debreceni Irodalmi Napok rendezvénysorozatát is támogatta az Egyesület – a korábbi évekhez hasonlóan. A központi keretből 200.000 forintot biztosítottak erre a célra.

Taglétszámunk is nőtt. A Vezetőség 11 jelentkezőt vett fel.

A testület javaslatokat tett az állami díjakra, kitüntetésekre is.

Vezetőségünk foglalkozott a sziglieti alkotóház aktuális ügyeivel is, figyelemmel kísérte az ottani történéseket, s ha szükség volt rá, állásfoglalást is készített.

Bár a beutalások technikai részét nem a tagozat végzi, az írókat érintő érdemi döntésekbe való beleszólás jogát fontos feladatnak tartja.

A Segélyezési Bizottság munkájáról

2008-ban az előző évihez képest kisebb összeg, 1.360.000 Ft állt rendelkezésre a beérkezett segélykéresek kielégítésére. Igaz, kérés is kevesebb érkezett. Valószínűleg azért, mert a telefonbeszélgetések alkalmával tájékoztattuk tagjainkat szűkös lehetőségeinkről.

A Bizottság 45 írónak szavazott meg támogatást. Ebből 15 tagunk részesült karácsonyi segélyben.

Méltányossági nyugdíjat egy írónak állapított meg a testület, két tagunk özvegye részére özvegyi nyugdíjat szavazott meg.

Egyéb ügyeinkről

Köztudott, hogy az Egyesület a nyár folyamán elköltözött a Báthory utcából a Városligetben lévő Olof Palme Házba. Egyedül az Irodalmi tagozat maradt a régi helyén, október közepéig.

Október közepén tagozatunk is elfoglalta helyét az új székhelyen.

Kérjük tagjainkat, hogy a kapcsolattartás zavartalansága végett – amennyiben lehetséges – közöljék velünk e-mail elérhetőségüket. Címünk: irodalmi.maoe@alkotok.hu

Ha telefonon vagy személyesen jelentkeznek, már nemcsak a délután órákban vagyunk megtalálhatók, ugyanis tagozatunk létszáma bővült. Új munkatársunk Dobás Kata, aki reggeltől délig, négy órában dolgozik. Délután a tagozati titkár – a korábbiak szerint – fogadja tagjainkat.

Alkotóházi információk

Mint korábban jeleztük, az Irodalmi tagozat Vezetősége – jóllehet központi ügyintézés történik – a sziglieti alkotóház működését figyelemmel kíséri. Különösen a főszezon (karácsony, szilveszter, a nyári hónapok) beutalásaira igyekszik rálátni, hogy az írók jogai véletlenül se sérülhessenek. Az említett frekvenciát időszakok beutalását kellő időben áttekinti, hogy szükség esetén intézkedhessen.

Felhívjuk tagjaink figyelmét, hogy a jelen tájékoztatóban közölt Beutalási szabályzatot figyelmesen tekintse át. Ez a Szabályzat némileg módosult az előző évihez képest (pl: a jelentkezés mindig a tárgy év február 1. után történhet, özvegyek jogai, stb.)

Fontos tudni, hogy vezetőségünk mindig igyekszik méltányosan intézkedni, vigyázva arra, hogy senki joga ne sérüljön. Például ha valamely szobára egyazon időpontban többen formálnak igényt, mindig mérlegelni kell a körülményeket, hogy az igazságosság érvényesüljön.

Reméljük, kellő odafigyeléssel mindenki kedvére tehetünk.

Fekete Katalin titkár

A ZENEI TAGOZAT 2008. ÉVI BESZÁMOLÓJA

A 2005. évi közgyűlés által és a 2008. évben pótlólag megválasztott tisztségviselők:

Vezetőség:

Berlász Melinda, Bródy János, Decsényi János, Eckhardt Mária (új vezetőségi tag), Farkas Zoltán, Hollós Máté, Jeney Zoltán, Papp Márta, Victor Máté, Wolf Péter,
elnök: Soós András

Elnökségi tagok:

Bródy János (alelnök) és Soós András (vezetőségi elnök)

A MAOE Választmányának tagjai:

Berlász Melinda, Bródy János, Decsényi János, Sugár Miklós és Zsoldos Béla (új tag)

MAOE Felügyelő Bizottsági tag:

Várkonyi Mátyás

Segélyezési Bizottság:

Domokos Zsuzsa, Gémesi Géza, Kerényi Mária, Sári József, Serei Zsolt, Zsoldos Béla
elnök: Malek Miklós

A Zenei Tagozat tagjainak száma jelenleg 239 fő.

A Vezetőség munkájáról

2008-ban a vezetőség Barabás Zoltán, Zombola Péter, Megyeri Krisztina, Tommy Víg, Binder Károly zeneszerző, Gurmai Éva zenetörténész és dr. Mesterházi Gábor szerkesztő, kritikus és esztéta tagfelvételéről döntött.

A vezetőségi üléseken a magyar zenei és művészeti élet aktuális kérdései vannak napirenden: jelölések, javaslatok állami kitüntetésekre, az Artisjus választmányába, az NKA zenei kollégiumába, valamint az alapítványokkal kapcsolatos kérdések (Lajtha és Fényes Szabolcs Alapítvány).

Bródy János, a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány kuratóriumának tagjaként közbenjárt a Lajtha Alapítványnak folyósított 300.000.-forintos támogatásért.

A vezetőség továbbra is szoros kapcsolatot tart a zenei társintézményekkel (Artisjus Szerzői Jogvédő Irodával, Magyar Zeneszerzők Egyesületével, Magyar Zeneművészek Szakszervezetével, Magyar Zenetudományi és Zenekritikai Társasággal, tagszervezetként a Magyar Zenei Tanáccsal és a Magyar Zeneművészeti Társasággal).

Alkotói támogatások

A Zenei Tagozat 2008. évi kerete 850.000.- forint volt. A pályázat kiírására 2008. júliusában, a pályázatok elbírálására szeptemberben került sor. A vezetőség döntése alapján alkotói támogatásban részesült:

Büky Virág, Hamburger Klára, Kaczmarczyk Adrienne, Megyeri Krisztina, Péteri Lóránt, (zenetudományi cikkek, tanulmányok megírásáért), Gémesi Géza, Lázár Eszter (új magyar műveket bemutató rendezvénysorozat létrehozásáért),

Beischer Matyó Tamás, Faragó Béla, Fehér György Miklós, Kósa Gábor, Rózsa Pál (új zeneművek megalkotásáért és bemutatásáért).

Szerzői hangversenyének megrendezéséhez támogatást kapott még Dobos Kálmán zeneszerző.

A vezetőség az alkotói beszámolók határidőre történő leadását szigorúan be fogja tartatni.

Zenei Alkotói Nagydíj

A MAOE 2008. évi Zenei Alkotói Nagydíját Tallián Tibor zenetörténész kapta. Az ünnepélyes díjátadásra 2008. december 16-án került sor a Városligetben, a Magyar Alkotóművészek Házában. Tallián Tibor munkásságát Eckhardt Mária méltatta.

Péterfi plakett és Weiner Zenepedagógiai díj

A zenekritikusok díját, a Péterfi plakettet Jávorszky Béla Szilárd, a Weiner Leó Zenepedagógiai díjat Fonó Erzsébet, Mező Judit és Esze Jenő vette át. A díjak átadására a MAOE új, városligeti székházában 2008. december 10-én került sor.

Jávorszky Béla Szilárdot Bródy János, Fonó Erzsébetet Hollós Máté, Mező Juditot Berlász Melinda méltatta. Wolf Péter megbetegedett, ezért Esze Jenőről írt laudációját Soós András olvasta fel.

Fényes Szabolcs Alapítvány

A MAOE Zenei Tagozatának Vezetősége, amely egyben a Fényes Szabolcs Alapítvány Kuratóriuma, a 2008. évi Fényes Szabolcs díjat és a vele járó oklevelet Kocsák Tibor zeneszerzőnek ítélte oda. A zeneszerzőt az előző év díjazottja, Körmendi Vilmos köszöntötte.

A díj ünnepélyes átadására 2008. április 29-én a MAOE Báthory utcai székházában került sor.

Segélyezés

Segélyezési Bizottságunk 2008-ban 640.000.-forint segélyezési keretből gazdálkodott. 51 tagunk, illetve hozzátartozóik számára fizettünk tanévkedési, szociális, temetési és karácsonyi segélyt. A bizottság 2008-ban összesen 2 özvegynek javasolt járandóságot, 4 tagunknak méltányossági nyugdíjat, valamint egy rászoruló tagunk számára méltányossági nyugdíj-kiegészítést.

Alkotóházi beutalások

A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány – az Egyesülettel történt előzetes egyeztetés alapján – módosította a 2007-ben készült alkotóházi beutalási szabályzatot, és a Kuratórium döntése alapján új ártáblázat szerint kell számolni a térítési díjakat. A személyre szóló árak helyett ismét szobaárakat kell fizetni. Ez a változtatás a MAK részéről elvi és gazdaságossági szempontból született, de ez a MAOE tagjai számára lényeges fizetési differenciát nem jelent.

Az új szabályzat a 18. oldalon olvasható.

Kérjük tagjainkat, hogy aki Internet elérhetőséggel rendelkezik, küldjék el e-mail elérhetőségüket a zenei.maoe@alkotok.hu levelezési címre.

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a Zenei Tagozat Szigligeten két szobával (5-ös, 19-es) rendelkezik. Tagjainknak a többi szobába való elhelyezése hely hiányában nem mindig teljesíthető.

A beutalási kérelemről (Galyatető és Balatonföldvár esetén) célszerű a Zenei Tagozat titkárát a

zenei.maoe@alkotok.hu

címen a kérelem másolatának elküldésével tájékoztatni, illetőleg telefonon (3120-857, vagy 06-20-463-8068) felhívni.

M. Vigh Marianne
a Zenei Tagozat titkára

Az Irodalmi- és a Zenei Tagozat díjainak, illetve a Fotóművészeti Tagozat Aranykazetta díjának átadására 2008. december 10-én 11 órakor került sor új Székházunkban (MA Háza).

A Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete Alkotói Nagydíjainak átadására 2008. december 16-án 11 órakor került sor szintén a Magyar Alkotóművészek Házában.

Péterfi plakett – Jávorszky Béla Szilárd

A ma még akár fiatalnak is mondható díjazottunk nem készült újságírónak és tanulmányai sem a zenei területre predesztináltak. A Közgazdaságtudományi Egyetemen töltött évei alatt került közel az akkor progresszívnek is joggal nevezhető könnyűzenei irányzatokhoz, talán nem véletlenül, hiszen a Ráday kollégiumban volt Budapest legjobb underground zenei klubja, ahol olyan együttesek léptek fel, mint az Európa Kiadó, a Sexepil és a Sziámi, és a Kinizsi utcai klubban pedig a korszak legfontosabb jazzklubja működött. Diplomamunkájának témája már a rockzene szociológiája volt, és 1990-től rendszeresen foglalkozott a hivatalos magyar kultúrában még kevésbé ismert, de jelentős és újító törekvésekkel. Kijárva a zenei újságírás gyakorlati életének iskoláját, a rádiós háttérmunkáktól kezdve a kisebb-nagyobb írásokig, (a legkülönbözőbb fórumokon, miközben többféle napilap kulturális szerkesztőségét is alkalma volt alaposan feltérképezni), idővel a terület egyik legjobb szakértőjévé avanszált, és írásai komoly tárgyi tudásról és széleskörű felkészültségről tanúskodtak.

Zenekritikusi tevékenységét a Magyar Rádió zenei és ifjúsági osztályán kezdte, később dolgozott a Magyar Hírlapnál, az Új Magyarországnál, 1996 és 2004 között a Népszabadság kulturális munkatársa volt. Alkalmanként publikált a Magyar Narancsban, a Kritikában és olyan zenei szaklapokban, mint a Muzsika, a Wanted, a Z Magazin, vagy a Rockinform. 2004 végétől már nem az újságírói státusz nyújtotta biztonságban, hanem zenei érdeklődésének és a műfaj iránti elkötelezettségének következményeként kezdett bele nagyszabású munkájába, a Sebők Jánossal közösen elképzelt rocktörténeti sorozat megírásába. A tervezett öt kötetből eddig négy megjelent, és a nemzetközi rock történetének 1. és 2. kötete, valamint a Magyarrock történetének két kötete ebben a témában magyar nyelven megjelent legteljesebb történeti és kritikai munkának és alapvető forrásnak tekinthető.

A rock gyűjtőfogalma sokak számára ma is a szórakoztató vagy könnyűzenén belül jelentkező különböző zenei stílust, táncot és sztárokat jelenti, noha az elmúlt évtizedekben azért nálunk is nyilvánvalóvá vált, hogy a rock jóval több ennél. Ez a műfaj születése pillanatától összekapcsolódott a fiatalok társadalmi lázadásával, az életforma-forradalommal, a születő új szubkultúrákkal vagy a kisebbségek jogaiért küzdő politikai mozgalmakkal, később pedig partnerre talált a magas kultúra művészeti ágaiban, s a XX. század végére, már Magyarországon is elismerten, az egyetemes kultúra része lett.

Jávorszky Béla Szilárd a rockzene társadalmi-kulturális-zenei gyökereinek bemutatásával, a különböző jelenségek elemzésével, a kialakult stílusok ismertetésével, a műfaj története szempontjából kiemelkedő jelentőségű előadók pályafutásának és műveinek értékelésével olyan munkában vett részt, melyet most a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének Zenei Tagozata a Péterfi plakett átadásával méltányol és a kitüntetett szerzőnek a további munkához erőt, egészséget és sok szerencsét kíván.

Bródy János

Mező Judit laudációja

Kedves Judit, Tisztelt Kollegák, Hölgyeim és Uraim!

A népzenei oktatás jelenét figyelemmel kísérelő szakemberek előtt nem titok, hogy a közelmúltban országszerte alakuló, új népzenei iskolák és tanintézmények alapítói és tanárai nem egy esetben Benczéné Mező Judit egykori népzenei tanítványi köréből kerültek ki. Ezek a tények arra mutatnak, hogy a debreceni zenei tanintézményekben működő Mező Judit három évtizedes népzenei oktatásának iskolateremtő szerepe volt. Ma, amikor a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete Weiner Leó pedagógiai díjával Mező Judit tanári pályáját értékeljük, gondolatban a zeneakadémiai pályakezdettségig, mintegy ötven évet kell visszatekintnünk.

Mező Judit, a neves zenész Mező család tagjaként, testvéreivel együtt Békéstarhoson nevelődött, majd 1956-ban karvezetés szakon végzett a Zeneakadémián, Vásárhelyi Zoltán tanítványaként. Az elkötelezett muzsikusból már ekkoriban megmutatkozott az a sokoldalú gyakorlati készség és elméleti érdeklődés, ami azután egész pályájának gazdag tevékenységét meghatározta. Már tanulóéveiben minden lehetőséget megragadott annak érdekében, hogy a magyar népzene ismeretében elmélyüljön, és hogy a népi hagyomány gyűjtője, oktatója és propagátora legyen.

Kodály népzene óráinak hallgatója volt, és az évek, évtizedek során tágabb és szűkebb értelemben fokozatosan beletanult a népzene tudományi tevékenység különböző ágazataiba, és a népzene továbbélését előmozdító praxisba. Így történt, hogy kezdő muzsikusként Kodály tanácsára Debrecenbe ment, és ott kezdte meg tanári pályáját. Eleinte, 1956-tól 1966-ig a Zeneművészeti Szakiskola tanáraként működött, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola debreceni tagozatának docenseként illetve igazgatóhelyettese-

ként folytatta munkáját újabb 15 évig, 1981-ig. A felsorolt intézményekben Mező Judit főként magyar népzenei tanítást, de természetesen zeneelméletet, szolfézst, zenetörténetet, karvezetést és számos más tantárgyat is, az intézményekben jelentkező igény szerint. Tanárságának harmadik időszakában a debreceni Tanítóképzőben oktatott, főként azért, mert úgy vélte, hogy a jövő tanító nemzedékének itt adhatja át a legközvetlenebbül a magyar népzenei hagyományról szóló ismereteket. Itt, 1987-ben zárult le intézményi keretek között végzett, mintegy harmincéves tanári pályája. De hozzá tehetem, hogy lezáruláskor csak formálisan lehet szó, mert Mező Judit azóta is töretlenül, a mai napig folytatja pedagógiai pályáját, és minden adódó lehetőséget megragad annak érdekében, hogy mint egykori igazgatója, Kedves Tamás mondta róla: „bevezesse hallgatóit a népzenei kultúra aktív kapcsolat ma élő keretei közé.”

Mező Juditról túlzás nélkül elmondható, hogy a született és hivatásától megszállott pedagógusok képviselője, aki sokágú közművelődési tevékenységével a zenekultúra terjesztésének ügyét, a magyar népzenei hagyomány ismeretét és továbbélését szolgálta. Nemcsak a tanári katedrán, hanem minden munkakörében ezt tette: mi mást tett volna, amikor egy évtizeden át a Debreceni Népi Együttes zenei vezetője volt, vagy amikor a Debreceni Kodály Kórus segédkarnagyaként működött, és mi mást tett, amikor a Magyar Rádióban éveken át előadássorozatot tartott. A visszatekintő számára úgy tűnik, hogy előadásainak sora és helye szinte megszámlálhatatlan, minthogy térbeli megoszlásuk a magyar helyszínektől Japánig és Kaliforniaig terjedt, és időközben pedig még napjainkban sem zárult le: hiszen Judit most is, a legutóbbi napokban, a Zeneakadémia újonnan alakult népzenei szakának meghívott előadójaként tartott felolvasást.

Kitüntetettünk más oldalról is boldog pedagógusnak vallhatja magát, mint aki gyakran megtapasztalhatja munkásságának folytatólagosságát: így az Óbudai Népzenei Iskolát vezető Balogh Sándor egykori tanítványa által, vagy a nyíregyházi főiskola népzenei szakát alapító Joób Árpád személyében, és tágabb értelemben véve a Magyar Rádióban működő kollégák, Dévai János és Papp Márta egykori tanítványainak tevékenységében is.

Kedves Judit, tavaly, a Kodály-év irodalmában népzene kutatóként került előtérbe figyelemre méltó munkásságod, ma pedig az ettől elválaszthatatlan, zenepedagógiai pályád értékeiért fogadd szeretettel a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének Weiner Leó pedagógiai díját.

Berlász Melinda

Esze Jenő laudációja

A sors úgy hozta, hogy néhány napja adtuk át az Artisjus Zenei Alapítvány zenetanárok részére létesített díjait. Együtt kapták a díjat komoly- és könnyűzenei pedagógusok az ország minden részéből.

Büszkék lehetünk, hogy a kezdeményezést évekkal megelőzte a MAOE Zenei Tagozata, amely a Weiner-díj odaítélésénél már sok esztendeje – idén tizenkettedszer – a kitüntetettek között mindig egy-egy olyan tanárt honorál, aki a könnyűzene területén ténykedik.

A tanítás nem foglalkozás, hanem hivatás, sors. Maga a név is sokat mondó: pedagógus. A gyereket kísérő rabszolga neve volt paidagogosz.

Korunk tanárai – mint az előző koroké is – sosem dolgoztak igazán nyugodt körülmények, méltó díjazás mellett. Mégsem volt kérdéses, hogy tevékenységüket folytassák. A pálya iránti odaadásban, elkötelezettségben azt gondolom, róluk kell példát venni.

Minden ellenük szól: ma, amikor minden a „pörgés”-t sugallja, a gyors siker elérésének cél-

ját hirdeti, a tanár munkájának gyümölcse lasan érik. Tanításának milyensége ugyanakkor döntő. Egyének, rajtuk keresztül közösségek életminősége múlik a nevelésen, amelyben a család mellett egyre nagyobb szerep hárul a tanárra.

A művészeti oktatók feladata –ha lehet – még hálátlanabb: mai értékrendünkben a komoly munkával, sokéves tanulással megalapozott ténykedés háttérbe szorul a média „sztárcsinálása” mögött, ahol a mosóporhoz hasonló metodikával „árut” termelnek: olcsón előállítani, reklámozni, időben eltakarítani a régít az új termék elől.

És mégis –szerencsére – sokan vannak, akik nem hagyják magukat elkábitani ettől és kitaróan dolgoznak, tanítanak. és hirdetik, hogy csak az elmélyült munka támaszthat alá valós sikert.

Esze Jenő alapításától, vagyis 11 éve tanít a Kőbányai Zenei Stúdióban zeneelméletet és zongorát. De ennél sokkal régebben, legalább 25 (de lehet, hogy már 30) éve tanít az Országos Szórákkoztatózenei Központban. Sőt, a Szófia utcai Stúdióknak néhány éve ő az igazgatója. Tanítványai számára a tankönyvet is ő

írta: a „Zeneelmélet – nem csak szórákkoztatózenészeknek” címet viseli. A Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezete adta ki 1997-ben. Nagyon jól használható munka. (Sajnos, bolti forgalomban nem kapható. Csak belső terjesztésben – az iskola Tanulmányi Osztályán – szerezhető be.)

Más területen is szívesen segít, Stark Tiborral (néhány éve ő is kapott Weiner-díjat) együtt írták a táncpedagógusok alapfokú tanfolyamának zenei jegyzetét.

Esze Jenő pedagógiai munkájánál meg kell még említeni a székesfehérvári Gorsium iskolát és azt a számtalan internetes honlapot, ahol növendékei hálával említik nevét.

Tanuljunk zongorázni tánczenét című kiadványa sokaknak adott nívós útmutatót.

Ez alkalommal a pedagógusi működésén van a hangsúly, de meg kell említeni, hogy számtalan formáció billentyűse, Operabál és kiemelt rendezvények előadója, 2006 óta a Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkeresztjének tulajdonosa.

Mától Weiner-díjas is! Gratulálunk!

Wolf Péter

Képzőművészeti Alkotói Nagydíj

Kokas Ignác festőművész

A laudációnak, azt hiszem, a dicséret a helyes fordítása. Hadd használjam hát, én is ezt most, amikor megszólalok, és dicsérjem Kokas Ignácot abból az alkalomból, hogy fejére a lehető legjobb kézből, a kartársak akaratóból, a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete gesztusaképpen, és a legjobb helyen, az 1885-ös Országos Kiállítás Múcsarnokának nagytermében kerül az alkotói nagydíjnak mondott elismerés képzeletbeli babérkoszorúja.

Mondandómat egy jó két esztendeje átéltem örömnapp emlékével szeretném kezdeni.

2006-ban, a Múcsarnok termeiben összegyűltek Kokas Ignác művei és a tanítványok képei. Kokas képei a középső termet foglalták el, a tanítványokéi jobbra és balra a szélső helyiségeket. Ilyen tárlatot – emlékezetem szerint – se azelőtt, se azóta nem csinált senki sehol. Pedig kézenfekvő volna – és milyen szép! – ha a mester jubileumán mindig köréje lépnének nevelői, megmutatni hűségüket – és képességeiket.

Kell mondani? Kokas műveivel találkozni – ismét – a boldogság volt maga. És megnyugvás. Hogy ugyanúgy, ugyanolyan erővel és ugyanolyan tiszta képi beszéddel szólítanak meg újra, mint tették ifjú éveinkben, a hatvanas évek közepén, s aztán oly sokszor még, a különböző tárlatokon, az egyéneken is, a csoportosokon is.

És amikor az ember – végigjárva az életművével telt termeket – átlépett a tanítványok körébe, s képtől képig járva elmerült a tanár után a tanítványok világában, fény derült Kokas Ignác másik nagy erényére. Arra, hogy Kokas úgy volt szuverén és nagy erejű nevelője a magyar festészet egy, mára fénykorába ért nemzedékének, hogy a legnagyobb ajándékot adta

nekik, amit egy művészetre oktató professzor a növendékeinek nyújthat: mindegyiküket a saját útjára terelte – ahelyett, hogy a magáén tartani igyekezett volna.

Mert Kokas Ignác a maga kárán megtanulta: nem jó, ha egy – mégoly karizmatikus – nevelő a saját szemének használata helyett a maga – szükség-képpen másfajta – látásmódjának követésére sarkallja a tanítványát. Neki ugyanis jó tíz esztendeje ráment a főiskolán őt oktató Bernáth Aurél látás- és festésmódjától való megszabadulásra, és a maga egyéniségének a kibontására.

Nehéz munka volt ez, főképp azért, mivel Kokas Ignác nem megtagadni akarta a felnevelőjét. Mert amit a Főiskolán Bernáthtól kapott, akkor is nagyon fontos volt, és később is az maradt a számára. Bernáth nevelése révén ugyanis Kokas – szellemi és szemléleti táplálékát keresve – a magyar posztimpresszionizmus vizuális televényére lelt rá, és ezzel a látványelemző és értelmező rendszerrel nem csupán a kezdeti időszakban élt, amikor hagyományos tájképeket és figurális jeleneteket festett, hanem később is, amikor képein már a teljes elvontság érvényesült, amikor a valóság részletek helyett az ívek és a színek világai váltak kompozícióinak fő témájává.

Tudni való ugyanis, hogy Kokas Ignác leginkább elvontnak tetsző művei is egy igen konkrét világ mély és alapos ismeretére támaszkodnak. Ez a világ könnyen megnevezhető. Minden helye, valamennyi élményforrása ott van Kokas Ignác képcímeiben felsorolva: először is a szülőfalu, Vál erdei és dombjai, azután pedig a környező majorságok, falvak, Kajászó, Szentgyörgypusztá, Ginza-pusztá (ez nem a tokiói Ginza, hanem József főherceg egykori uradalma Fejér megyében) kis világi öltetek testet bennük újra meg újra.

Kokas Ignác időről időre bejárta ezeket a tájakat, lehetőleg koratavasszal, amikor a legszelberek a zöldek, amikor legtisztábbak a fények. És festett. Akvarellel, tiszta, szép, fehér papírra. Ilyenkor többnyire térdepelt a fűben,

rajztáblája a földön feküdt. Ami a papírra került ilyenkor, az nem szokványos kompozíció, nem a tájból kimetszett darab volt. Hanem sűrűmánya mindannak, amit festése közben Kokas Ignác látott és érzett, amit a fű, a fa, a bokor, a híd, a dombhajlat, az elfutó vad nyomán összecsapódó ág, a zsendülő vetés mondott neki. Ezeket a lapokon sok a zöld és sok a kék, meg a friss barna és a mély fekete – mert ott kellett legyen rajtuk minden, amivel térdepelve szót váltott: az ég is, a föld is.

Ezek a lapok, nehogy tévedjünk, nem vázlatok voltak. Ezekből a lapokból nem lett a következő lépésben festmény. Kokas eltette őket, és el az emléknymokat, amiket készültük során bennük megrögzített. Festeni sokkal később kezdett, olykor évek múltán, amikor megérett az emlék és elrendeződött minden, kiderült mi volt azon a tavaszi napon az igazán fontos, és mi nem.

Ebben a munkában ketten harcolnak egymással: Kokas és a mű, melynek teljes felülete az egyensúly keresésének terepe egészen az utolsó ecsetvonás megtételéig. Nehéz idő ez, sok a megoldandó kérdés, az egymástól távoli ecsethúzások hol építik, hol rombolják egymást, folyamatosan, míg végül minden a helyére kerül, míg hiba nélküli feleletet ad minden négyzet-centiméter a másikkal, és párbeszédükből megszületik a formák, az ívek, a mély belső terek és az emlékek világértelmező szintézise, amit Kokas minden képén látunk.

Kokas Ignác művei, soha nem adják meg magukat egykönnyen. Az élet köznapi tereiben mozogva akár el is lépkedhetünk mellettük, csupán a szemünk sarkából vetve rájuk futó pillantást. Gazdagságukból, igaz így is csippengetünk. Egy szín, egy ív, egy éppen megnyíló mélység megtapadhat emlékeztünkben. Igazán jól azonban akkor járunk, ha rájuk szánjuk az őket megillető időt, és megpróbálunk megnyílni számukra, hogy kinyitassuk őket. Így, egyensúlyukat átvéve, jobbik magunkra lelhetünk. Horváth György

Iparművészeti Alkotói Nagydíj

Lelkes Péter formatervező iparművész

Az Emberek Világában van egy tevékenységi terület, ahol az értékek létrejönnek, mégis e területre jut legkevesebb a haszonból. Ez a terület: a kultúra.

A kultúrának van egy eleme, amelynek körein belül a jövő kincsei készülnek, mégis eme elemen belül találkozunk a legkevesebb megbecsüléssel. Ez az elem: a művészet.

A művészetnek van egy ága, amelyik a jelen minőségét produkálja, mégis ez a művészeti ág rendelkezik ma Magyarországon a legkevesebb lehetőséggel. Ez a művészeti ág: a formatervezés.

A magyar formatervezésnek van néhány művelője, aki a tűz őrjökeként előre szegett fejű elszántsággal ragaszkodik szakmájához, a szakma megkövetelte minőség-elkötelezettségéhez, időről időre mégis szembetalálkozik a kívül állók értetlenségével. És miközben a Világban egyre általánosabbá válik a kupecerkölcs, ők néhányan továbbra is teljes szenvedéllyel csempészik a forgatagba a humán értékeket; teszik a dolgukat alázattal. A Néhányak közül talán a „legnéhányabb”: Lelkes Péter, a Designer. Mit lehet még elmondani a széles körben ismert dolgokon kívül az Emberről, aki az antik görögök ideálja szerint él: figyel a fizikai állapotára, nagy szorgossággal, magas színvonalon tevékenykedik hivatása gyakorlásakor, okosan szól és aktív a gyűlésben, mindent viszont ízig-veéig mai szellemben teszi. Bár nem tudom, és nem is kutatom, mennyire felel meg ama legújabb kori elvárásnak, amit néhai nagytiszteletű vezetőnk fogalmazott meg, hogy kvázi „az a jó ember, aki sok adót fizet.”

Persze, ha e kijelentés mögött azt az összefüggést tudhatnánk, hogy a sok adó a még több munka következménye, akkor Péter e legújabb kori ideálnak is jócskán megfelel; talán egy kolléga sem végzett, és végez annyit, mint Ő. Mégpedig antik görögséggel: magas színvonalon, szorgossággal. Ilyen alkalmakkor nem indiszkréción megemlíteni: negyvenegy év óta, folyamatosan, azóta, hogy '67-ben diplomázott az Iparművészeti Főiskola Ipari-formatervező szakán.

Csak a praxisába vont vállalatok, cégek tudhatnák felsorolni, hány meg hány oktatósi,- akusztikai,- gyógyászati berendezés lett használhatóbb, emberibb – és természetesen szebb is – azok után, hogy Péter, a Designer munkába vette azokat. Tapasztalhatták, és ma is tapasztalhatják ezt mindazok, akik a Budapesti Elektroakusztikai Gyár, vagy a Digiton Kft gyártmányaival találkoznak. Vagy akik – mint mi annyian – a MOL-nál tankolnak, vagy a Zsolnai Gyár kerül látókörükbe. Persze a menyiség önmagában bizony még nem lenne dicséretes. Van itt azonban valami, ami számunkra nagyon is, mégis a leggyakoribb oka a külvilági értetlenségnek. És egyéb kellemetlenségnek is, amiről később még szó esik majd. Talán egyszerűbb elmondanom egy példával, mire gondolok. Valaki, vagyis egy általános

Fotóművészeti Alkotói Nagydíj

Markovics Ferenc köszöntése

Örömteli, de majdnem lehetetlen feladat Markovics Ferenc fotóművészt a rendelkezésre álló időben és terjedelemben bemutatni. Több, mint ötven sikereken gazdag alkotó év során ötszázötven kiállításon, félszáznál több díjjal ismerték el művészetét.

Gimnazista korában kezdett komolyabban foglalkozni a fotográfiával. Húszéves alig múlt, amikor hazai és nemzetközi kiállításokon szerepelt. Ismertté vált a neve, így lett sorkatonából fotóriporter, majd rovatvezető. Innen csábította el a film világa. Ötven hazai és nemzetközi produkcióban dolgozott.

1986-ban tért vissza az újságkészítéshez, a Film Színház Muzsika művészeti és képzőművészeti osztályára. Nem szakadt tehát el a művészvilágtól, sőt, gazdagodott az életmű, hiszen folytatta művészportré sorozatát, kiterjesztve a világhírű jazzmuzikusokra is. Nem kis sikerrel, mert elismerésképpen induláskor tagjai közé választotta a Magyar Jazz Szövetség. Sok képzőművész munkásságát fotografálta életmű köteté, vagy katalógus formában. Hason-

alany fából készítené valamit. Természetesen az első kép, ami lelkében felsejlik: egy kalapács, meg szögek. Tapasztaltabbaknak esetleg valami enyv-féle, meg a pillanatszorító. Igényes, megkeresi hát a formatervezőt: tervezzen egy jó kalapácsot. És akkor kezdődik a konfliktus: mert Péter, a jó tervező, nem a kalapácson kezd gondolkodni, hanem először: mi a kvázi megrendelő megoldandó feladata, másodsor: ki is valójában, akinek a feladatot el kell végeznie, és csak azután fog tervezésbe, aminek az eredménye lehetséges, hogy nem kalapács. Hanem esetleg egy új technika, ami egyszerűbb, gyorsabb, biztosabb, olcsóbb, és az eredmény még szebb is. Csakhogy erről a kalapácsra várót meg kell győzni, mert különben nincs produkció. Tehát: két dologra van szükség: jó tervre, és meggyőzőképességre. Ezekhez pedig, a szakma és az élet alapos, széleskörű ismerete kell. Lelkes Pétert ismerve állíthatom: munkája mögött ez a tájékozottság a talaj. Az említett két dolognak mestere, megvalósult alkotásainak sokasága ezért jöhetett létre, mert munkái már eleve meggyőzőek. Itt kell visszatérnem a korábban említett „egyéb kellemetlenségre”. Az Ő életében a tervezőművészi lét nem ér véget a rajzasztal széleinél vagy a billentyűzeten, nem nyugszik el a sötétség beálltával, mert mint alkati designernek, lételeme, nem pusztán a jövedelemforrása a tervezés. És ezzel az alapállással szokott viszálni leggyakrabban az emberek kultúráján kívüli köre, legfőképp az adminisztráció. Kellő bölcsesség (esetenként némi furfang) nélkül kudarcok tömege vár a hivatása iránt elkötelezett művészre. Kollégánk magabiztosan kezeli ezeket a háttérképességeket, olyannyira, hogy közéleti szerepre is telik energiájából, és városának alpolgármestereként hordja be kulturális elkötelezettségét a hivatali sűrűbe.

ló sikerrel, hiszen a Magyar Szépművészeti Társaság egyetlen fotós tagja.

Markovics Ferenc azok közé a művészek közé tartozik, akik olvasnak és írnak is. Első művészeti írása 1965-ben jelent meg az Ország Világ hasábjain, „Befelé néző szemek” címmel. A Hőálló Kohászok és a Becsavarodott Szövönök időszakában, pont az én experimentális képeimet csempészte be túrt művészeti kategóriába. Vonzódott a dokumentarista fényképezéshez, huszonöt éven át fényképezte a légzésbénultakat, a mozgássérültek világáról készített szuggesztív és megrázó albumot „A Baba utcai ház” címmel. Sorolhatnám a sok kiadást megélt Országgház albumait.

De talán főműve mégis a magyar fotóművészet ötven évét bemutató „Fények és tények” című reprezentatív album, amihez hasonlóval a nálunk jóval gazdagabb nemzetek közül sem sok büszkélkedhet. Ebben a sokéves munkában teljesedett ki fotótörténeti, művészeti írói munkássága.

A Székely Aladár-díj, a Balázs Béla-díj, és az Erdemes Művész cím után a MAOE Fotóművészeti Nagydíja arra valóban méltó életművet fémjelez. Ötven éve látom a művészetedet, a műveidet, kedves Feri és a folytatást várva, szívből gratulálok.

Chochol Károly fotóművész

De hát ez sem új dolog számára, hiszen korábban éveken keresztül vezette a Formatervezők Szakosztályát, alelnöke volt a Szövetségnek, létrehozta, és vezette a Designer Céhet, a Magyar Designer Kulturális Alapítványt, alapítója, és sokáig szervezője volt a nemzetközi jelentőségű Zsenyei Műhelynek...

Na most már kezd végletesen szárazzá, adathalmazossá válni ez a méltatás, pedig mindezek mögött egy nagybetűs Ember áll, akinek szakmai érdemeinél talán csak emberi tartalmai többek. Megerősítheti ezt családja ugyanúgy, mint kollégái, akik egy-egy munkában, vagy szakmai rendezvényen kerülnek Veled kapcsolatba, és a diákok, akik az egyetemen tanáruknak tudhatják. Az előbbieken vázlatosan felemlített egzisztenciális érdekekkel együtt ezeket az emberieket is hirdetik elismerései: a Munkácsy Díj, a Dózsa Farkas András Díj, a felsorolhatatlan számú különböző Művészeti – és Nívódíj, és amely elismerések között mostantól a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének Iparművészeti Nagydíját is magáénak mondhatja.

Mondandómat néhány „ez a tény, de mégis...” jellegű közléssel kezdtem, ezek jutottak eszembe először, hogy Lelkes Péterről való ismereteimet, gondolataimat kellett összeszednem. Mert Ő ilyen: „mégis-ember”. Lett volna módja kényelmesebb életformát választani, mégis mindvégig formatervező maradt. Bejárta jóformán a Világot, maradhatott volna „nyugaton”, mégis magyar maradt. Támadások érték, mégis folytatta önzetlen szakmaiságát. Tiltották, mégis megtartotta hitét. És: itt él a mai Világban, fő szegélyköve mégis az etika.

Drága Barátom! Köszönjük ezt a sok mégist!

Jahoda Ernő István

Zenei Alkotói Nagydíj

Tallián Tibor zenetörténész

Tisztelt ünnepelt, kedves ünneplők!

Engedjék meg, hogy egy idézettel kezdjem Tallián Tibornak abból a kritikájából, amelyet Erkel Ferenc Bátori Mária című operájának az ezredfordulón elhangzott, 140 év utáni felújítása alkalmából írt, és Operaország című gyűjteményes kötetében újra közölt: „Eleinkkel együtt igazolhatjuk ama megmagyarázhatatlan momentum jelenlétét a műben és szerzőjében, aminek két oldalát tehetségnek és géniusznek nevezhetjük. Tehetség (mint képesség) annyi mint hatalom, amit a géniusz kölcsönöz a tehetségnek (mint személynek), akinek nemtője sugallatára hatalmában áll megteremtenie valamit, ami igazi (noha csak kivételes esetekben isteni).”

Amikor a mai laudációra készülve áttekin tettem az ünnepelt pályáját és újra bele-beleolvastam egy-egy kötetébe, tanulmányába, minduntalan ez a mondat toltul gondolataim előterébe – mégpedig nem annyira az írások tárgyával, mint inkább azok szerzőjével kapcsolatban. Micsoda elképesztő, ma már ritkának számító műveltség, szerteágazó tudás, az összefüggések felismerése, lényeglátás – s ugyanehhez párosítva mennyi eredeti gondolat, a gondolatok kifejezésének milyen szuverén képessége, szellemesség, lebilincselő íráskészség! Mi más ez, ha nem tehetség, azaz hatalom, amit a géniusz kölcsönöz a személynek, hogy a maga sajátos területén, a zenetudományban és a zenekritikában valami igazit teremthessen?

Kétségtelen, hogy Tallián jó alapokat kapott pályájához, nemcsak a nagy kultúrájú családi háttér, hanem tanulmányai révén is, melyek a budapesti Zeneakadémiáról (ahol Szabolcsi, Bartha és Kroó növendéke lehetett) Herder-ösztöndíjjal a bécsi egyetemre vezették. Látókörét továbbá jelentősen kiszélesítették, nemzetközi kapcsolatrendszerét megalapozták hosszabb tartózkodásai Rómában, New Yorkban és Berlinben. A Zeneakadémia Könyvtárának tudományos munkatársaként eltöltött négy év éppúgy segített a széles látókörű, az eleven zeneérettel állandó kapcsolatot tartó tudós további fejlődésében, mint azok az esztendők, amelyeket a MTA Zenetudományi Intézetében a Bartók Archivum illetve később a 20. századi magyar zenetörténeti osztály kutatójaként töltött el, s amelyek révén számos igen fontos tanulmány, sőt 1981-ben egy önálló monográfia is született Bartók Béláról, mely utóbb angolul is megjelent (1988). Részben szintén hozzáférhető angol fordításban a Bartók fogadtatása Amerikában című, 1988-ban publikált könyv. Ugyanakkor sajnos csak magyarul olvasható, de még keletkezése (1983) után egy negyedszázaddal is érdemes volna idegen nyelven publikálni Tallián Bartók-írásainak egyik különleges gyöngyszemét: a *Cantata profana: az átmenet mítosza* című, könyvként megjelent nagy tanulmányt, melyben művelődéstörténet, mítosz- és folklórkutatás, zenetörténet és zenei elemzés példátlan szintű egységben, új minőséget alkotva hozza létre az igazit.

Szervesen kapcsolódik Tallián Bartók-kutatásaihoz és a Zenetudományi Intézetben végzett munkáihoz a 20. századi magyar zenetörténet illetve zeneélet kutatása. Nemcsak a Bartókot körülvevő zenei közeg feltérképezéséről van itt szó, hanem a halála utáni évekről is. A Berlász Melindával közösen publikált két nagy dokumentumgyűjtemény, az *Iratok* a magyar zeneoktatás történetéhez, 1945–1956 és az *Iratok* a magyar zeneélet történetéhez, 1945–1956 az 1980-as évek közepén megteremtette a lehetőséget a közelmúlt zenei történéseinek: eredményeinek és kudarcainak a korábbiaknál sokkal részletesebb és tárgyilagosabb feldolgozásához, megfelelő értelmezéséhez. Ugyanakkor Tallián fokozatosan egyre nagyobb érdeklődést mutatott és mutat a 19. század magyar zeneéletének és zenéjének kutatása iránt is. Különösen a zenés színjátszás, a magyar opera és operajátszás története foglalkoztatja. Ezzel kapcsolatban már a '80-as évek közepe óta sorra jelenteti meg igen jelentős tanulmányait, részben folyóiratokban és évkönyvekben (*Studia Musicologica*, *Magyar Zene*, *Zenetudományi Dolgozatok*, *Muzsika*, *Protestáns Szemle*), részben pedig színháztörténezzel közös munkákban: A budapesti Operaház száz éve (szerkesztette Staud Géza, 1984), *Magyar Színháztörténet 1873–1920* (szerkesztette Gajdó Tamás, 2001), *A budapesti Operaház és a hazai operajátszás története 1920–1949* (szerkesztette Bécsy Tamás, 2005), sőt idegen nyelvű kötetekben is (*Das Musiktheater um die Jahrhundertwende: Wien-Budapest um 1900*, Wien 1987). Amióta a Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézetében kandidátusi fokozatának megszerzése után, 1995-ben Tallián átvette az igazgatóhelyettesi posztot, majd 1998-ban őt bízták meg az intézmény igazgatásával, ismét előtérbe került az évtizedekkel korábban egyszer már elvetélt Erkel Ferenc opera-összkiadás ügye, mely úgy tűnik, ezúttal végre megvalósul, méghozzá olyan magas színvonalon, amelyre korábban gondolni sem lehetett volna. Tallián, aki a teljes intézetre kiterjedő igazgatói tevékenysége mellett különösen is felel a 19. századi magyar zenetörténettel foglalkozó osztály munkájáért, a 2006-ban megjelent Hunyadi László-kötet nagyszabású bevezető tanulmányával azt bizonyítja, hogy nemcsak tudománypolitikai-szervező, hanem kutató-értelmező munkával is hozzájárul a nagy jelentőségű vállalkozás sikeréhez, melynek 2002 óta főszerkesztője.

Tallián tevékenységének egyik igen fontos területe operakritikai munkássága, amely (saját bevallása szerint) több mint harminc esztendőre nyúlik vissza. A *Muzsika* hasábjain – számtalan egyéb kötelezettsége, az idők során egyre nagyobb leterheltsége, felelős intézetigazgatói munkája ellenére – a mai napig rendszeresen publikálja mélyre ható, részletes elemzéseit a hazai operaélet eseményeiről, és korántsem csak a budapestiekről. Ezekben az írásokban Tallián méltó utóda a magyar zenekritika nagyjainak, Csáth Gézának, Tóth Aladárnak, Szabolcsii Bencének, Kroó Györgynek, Fodor Gézának – hogy csak néhány nevet említsek a nagy elődök, illetve részben kortársak közül. Ha az ember újraolvassa az *Operaország* – kísérletek a magyar operajátszásról 1995–2004 című kötetben egybegyűjtött félszáz írást, meggyőződhet róla, hogy ezek a kritikák

a múlt idővel semmit sem vesztek aktuálisukból és érdekességükből, mivel sohasem pusztán színházi tudósítások voltak, hanem alapos és merész műelemzések, helyzetértékelések, olykor társadalmi-szociológiai vonatkozásokat érintő, máskor bevallottan szubjektív reflexiók – egyénien, élvezetesen, néha meg-hökkentően, ironikusan, de sohasem durván megírva. „A kritikusnak tudatában kell lennie, hogy a képek (a dokumentumfotók is) és a szövegek (a tárgyilagosságra törekvő beszámolók is) készítőjükről talán még kíméletlenebb arc-képet rajzolnak, mint tárgyukról” – írja Tallián a kötet bevezetőjében. Ez a kép egy igényes, ugyanakkor növekvő empátiájú embert mutat, akiben a múlt idő valóban erősítette „a szerzők és művek szándékaiba való beleérzés képességét is”.

Végezetül szólnunk kell még Tallián tanári tevékenységéről is. 1976 óta tanít a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem zenetudományi tanszakán, amelyet 1997-től 2002-ig tanszék-vezetőként irányított. Emellett 1992 óta az Eötvös Loránd Tudományegyetem művelődéstörténeti tanszékének docense. Hogy tanítványai mennyire szeretik és becsülik, megmutatta a két éve, 60. születésnapja alkalmából rendezett zenetudományi konferencia, ahol több nemzedék fiatalabb kutatói bizonyították kiváló előadásaikkal, hogy milyen komoly indíttatást jelentett számukra mindaz, amit Talliántól kaptak.

Sokoldalú és eredményes tevékenysége ellenére díjakkal eddig nemigen kényeztetették el Tallián Tibort. 1983-ban Erkel-díjat kapott, 1996-ban elnyerte a Táncsics Mihály Alapítvány kritikus díját, 2006-ban pedig a Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztjével tüntették ki. A Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete most nagy örömmel és tisztelettel nyújtja át Tallián Tibornak az Alkotói Nagydíjat, egyúttal szívből kívánunk neki jó egészséget és sok erőt, hogy pályája tovább íveljen, terveit meg tudja valósítani, és minél gyakrabban legyen módja „nemtője sugallatára megteremtenie valamit, ami igazi.”

Eckhardt Mária

Irodalmi Alkotói Nagydíj

Fekete Gyula író

Csaknem egyszerre, egy időben ismertem meg Fekete Gyulát mint író, aztán mint az *Egy kerty tenger* publicisztikusát a Rádióból, s a tokaji írótaborok vehemens vitázóját ádáz ellenfeleivel.

A hetvenes évek voltak ezek, amikor a magyar társadalom végképp belenyugodott, hogy elveszett az 1956-os forradalom szabadság-reménye. S továbbra is kiszolgáló nép leszünk. Eltúrta a hallgatásba szorítottágát. Hogy neki nem lehet szava. Hogy a vidék kolhozosítottása nyomán falusi emberek tömegei kényszerültek a fekete vonatokra, hazájukban is hontalan sorsba. Eltúrta, mert élni akart, dolgozni. S dolgozhatott, ekkor már az önmaga kizsákmányolása árán módjával gyarapodhatott is.

A feltétel önmaga feladása volt. S hogy ne firtassa a jövőt. Ne az legyen, ami lenni szeretett volna: önálló, szabad.

Ebben az időben Fekete Gyula elsősorban, még, mint író volt közismert, s el is ismert, elsősorban A falu szépe, Az orvos halála és a Hú asszony meg a rossz nő című regényeivel. Noha közéleti megszólalásai az írói pályára lépésétől kezdve folyamatosak voltak.

Tollával az ország, ezen belül is elsősorban a vidék felemelésének ügyét szolgálta. Figyelmeztetni és segíteni akart. A szépíró lassan háttérbe vonult, s hangsúlyosan a közíró lépett előtérbe. Egy olyan előtérbe, ahol számára nem volt kímélet. Nincs ma sem. Aki hazáról, nemzetről beszél, arra kiközösítés vár. S persze lejáratás! Fekete Gyulának azonban nem ez a főbenjáró „bűne”, hanem a hajthatatlansága: nem fogadta el, hogy a család magánügy legyen. Hogy éljünk magunknak. Mindannyi-

unk felelőssége, hogy lesznek-e utánunk jövő nemzedékek! Drámai beszámolóit, hogy egyre öregszik, vénül és fogy az ország népessége, lehetetlen volt megcáfolni, mert az maga volt az igazság. Hathatós intézkedésre azóta sem került sor.

A magyar nép fogyása megállíthatatlannak tűnik. Ennek bekövetkeztét és következményeit évtizedekkel ezelőtt megjósolta. Túlzottan sötétben lát – fogták rá. Ördögöt fest a falra. Pedig azt már akkor sem kellett festeni, arcunkba vigyorgott naponta.

A magyarság eltűnése a Kárpát-medencéből reális veszéllyé vált. Sőt programmá a részekre, darabokra bomlasztásunk – a fölszámolásunk! S ezt a programot sorsunkba beletörődve mi magunk hajtuk végre az alulnépesedéssel: az önfelélésünkkel. A jobb élet illúziójának becsapottjai vagyunk évtizedek óta, amit csak manapság veszünk észre.

Talán még idejében, mert az elveszésünkbe nem lehet belenyugodni. Nem lehet akkor sem, ha ezt az országot még az oroszok se rabolták úgy ki, mint most a Nyugat, s ha a veszéllyel sokan még ma sem akarnak szembenézni: föléli Magyarország ezt a népet. Hogy már semmink nincs, mert elvitték, eladták, s ha hagyjuk, nem leszünk mi sem.

Fekete Gyula idejében szólt, miféle veszelmek közelednek. Nem volt foganatja. S ha volt: az elutasítás. Ami körülöttünk, velünk történt, ahhoz a bávaság asszisztált.

Amit Fekete Gyula évtizedeken át tett, a megmaradásunkért tette, megbecsülés és köszönet jár érte, amiben eddig nem igen volt része. Legyen vigasztalására, hogy egyenes tekintettel állhat elénk: őt nem tévesztették meg elmezavaros eszmék. Az életet emelte a halál fölé.

Kulturális Örökség Nagydíj

Krasznahorkai László prózaíró

A Krasznahorkai-általános

Bizonyos vagyok abban, hogy annyi minden árvaság, durvaság, gonoszság és hitetlenség közepette, melyek mindennapjainkat eltöltik, Seiobo igenis idelent járt.

A Seiobo az a küldött, aki jön, és azt mondja, nem a vágy vagyok a békére, hanem a béke maga, jön, és azt mondja, ne féljete, a béke univerzuma, az nem a sóvárgás szivárványa, az univerzum, a valódi univerzum: már létezik.

Pedig a kezdet kezdetén, egy helyi értékű, mégis apokaliptikus vízióban, Seibóról, a békéről magáról mit sem tudtunk. Ugyanakkor, vagy mégis Irimiás és Petrina prófétikus kettőse, a dél-alföldi magyar peremvidék életterét följegyző doktor alakja, de még inkább az angyal Estike; és különösen a dűlők fölötti semmi harangkongása – vagyis ennek a szinte azonnal kötelezővé lett regénynek, az 1985-ös Sántangónak a totalitása rendkívül erős hatása következtében szabályosan beleégett olvasói emlékezetünkbe. És legalább ily lehetetlen megszabadulnunk Valuskától, Eszter Györgytől és Eszternétől, a hírhedt bálnamutatótól, a fagyba dermedt kisvárostól a béke távollétének e második, 1989-es fölvonásától – hiszen Az ellenállás melankóliájában a hétköznapi realitás, a megszokás tökéletes arculcsapása még koncepciózusabb költészetben jelentkezett. E két békétlen alapmű az időtlen magyar és kelet-európai valóságot fixírozza, egzisztenciális és metafizikus értelemben, alapvetően szuggesztív enigmatizmussal. Köztük is éppen hogy lélegzetnyi szabadságot biztosítanak a Kegyelemi viszonyok (1986) halálnovellái, igaz, súlyos rettenet-képekben. Hogy ezután a világ tágasságában nyíljon meg a béke és a kegyelem artikulálhatóságának valóságtartománya. Egy kínai úti beszámoló jelenti az úgynevezett pálfordulást, mely persze bővülés és immanens építkezés, csak más látószögből: hiszen Az urgai fogolytól kezdődően (1992) sem

történik más, ahogyan korábban sem történt más, mint pontos és fokozatos számba vétele, területfoglalása és szétírása a világnak, s a világban hol élő, hol holt kulturális hagyományok. Ez lesz a béke és a békétlenség állandó ütközési tere: Seiobo, a hol jelen-, hol távollévő a tér metszetének szűkességéből, a nyelv légi bőségéből a saját és az idegen hagyomány időbeli tágasságát fogalmazza meg újból és újból, könyvről könyvre. Vagyis egyszer csak, hirtelen, vagy éppen szabályos rendben ez a kettősség, a nyugat és kelet közös, letűnt csodái után történő „nyomozás” lesz és marad a témája a szűkös és szűkülő peremvidéket újabb nyelvi határsértésekkel túllépő műveknek. Az európai kultúra békétlenségét faggatja a nagy ívű, merész és hátborzongató Háború és háború (1999), egy ember nélküli japán kert lenyűgöző leírását kínálja az Északról hegy, Délről tó, Nyugatról utak, Keletről folyó (2003), a világ egyik leggazdagabb kulturális örökségének jelen- és távollévőségét kutatja a második kínai reportázs, a Rombolás és bánat az Ég alatt (2004). S természetesen Seiobo maga is idelent járt, mert nyomai vannak érkezésének és távozásának, amióta 2008. október 7-én a budapesti Múcsarnok kiállítótermében megidézte őt egy zeneszerző, egy jogász, egy író, egy mixer és egy hegedűművész. És ez akkor is így van, ha nem feltétlenül van rá megfelelő rálátásunk.

Talán ezért sem vehető rossz néven, hogy most éppen ezt és innen, a béke és békétlenség kulturális nyitottságának, dialógusának lehetséges és lehetetlen, szétválaszthatatlan örökérvényűségét hangoztatom tovább. Mert meggyőződésem, hogy például a Háború és háború nem csak a magyarországi rendszer-váltás utáni időszak egyik legnagyobb alkotása, de mindmáig egyetlen megfelelő válasz arra a köztes kulturális kihívásra, amellyel a nyelvnek, mint művészetnek egyre inkább szembe kell néznie. Az a hihetetlen kreativitás, mely a magyar irodalmi folyóiratok egy-egy mondatos publikációit, magát a dialógusi

igényt, a szerzői és kiadói hírmondó-levellet, majd a regényt, s a regényen túlmutató, a schaffhauseni Halle für Neue Kunst oldalfalán ma is olvasható egy-mondatos (utolsó mondatos) emléktáblát, a warandwar című internetes portált, egyáltalán a Háború és háború totális projektjét dokumentáló CD-ROM-ot generálta – és szó szerint megszüntette -, valóságot és fikcionalitást új értelmezéshez kötő, imagináriust ígérő vállalkozás. De vajon Seibón kívül látott-e valaki e regényen túl? Mert csak a regény, ez a hatalmas, szépséget és megértést, alparíságot és kudarcot egyaránt fókuszáló történet azt nyomatékosítja, hogy a 20. század posztmodern varázslata valójában romantikus utóérzés, árnyék, mely jótékonyan borítja fátylát a múltra. Korim György esetlensége egy veszendő egzisztencia törekvését, a jóság és az igaz ügyre való felesküdést, ugyanakkor a védtelenséget és menthetetlenséget deklarálja. A regény nyelvének könnyed szépsége, békéje rendelkezik valami nagyon fontos és régi tudással. Szemlélő és szemléletének tárgya között ugyanis minden esetben megteremtődik a harmónia, az olvasó részletetik abból az egészből, mely már nincs jelen. A Háború és háború érzelmi és érzelmi evidenciákra épít és bámulásra méltó csodaként tünteti fel magát egy jobb, békebeli korokat is megélt olvasóközönség előtt. Mert komolyan kell vennünk, el kell hinnünk a regényből kiolvasható kézirat üzenetét, mely nem más, mint maga a moebius-szalagot felidéző regény, az egykor volt világokat és birodalmakat újrairó, végigbeszélő és befejező, teljes kézirat. A beavatódás, a béke ünnepi pillanata akkor, és csakis akkor nyeri el értelmét, akkor, és csakis akkor teljesedik ki, ha a világ nem úgy áll fenn, mint ahogyan – jelen állapotában is – fennáll.

De be kell vallanom, hogy még nagyobb hatása alatt állok annak az olvasmánynak, mely mintha a bennem, a bennünk élő Korim György levéltáros egy meg nem írt fejezete volna Kelet, helyesebben Japán szépségéről, és megengedem, éppen abban a kéziratban,

mely a világ középpontjában, New Yorkban készült az örökké olvasó számára. Korim, a világkultúra örök banális nagykövete a világot búcsúztatva kilép annak rettenetéből, helyébe az időutazó, az alaktalan, az örökre jött Genji herceg unokája lép megriadt szemekkel, tébolyba zuhant tekintettel, megroggyant aggyal, az ezer éve regényes életet élt Genji Monogatári „örököse”, aki múltékonyság és maradandóság embertelen szépségét kutatja egy meseszerű történetben, egy mesebeli tájban. Ez a szemet és lelket gyönyörködtető könyvecske, az Északról hegy, Délről tó, Nyugatról utak, Keletről folyó lényegében egy várost, egy kolostort, egy Buddha-szobrot mesél el. A kyotói Keihan vasút e könyvek sorában a közös imagináriusnak köszönhetően közvetlenül csatlakoztatható a nanjingi Délnyugati Regionális Buszállomáshoz, Japán Kínához: az ember nélküli japán kertből egyenesen Kína hasadt, távollévő kultúrájának intézményeibe lépünk át. Mert miközben Kínára minduntalan más, vak, rossz szemekkel tekintünk, egy másik, időt állóbb utazásra indul a Rombolás és bánat az Ég alatt újabb formamutatvány, s e formában, e formával a kínai kultúra több ezer éves nyomainak, hagyományainak, örökségeinek biztosít láthatatlan maradandóságot. Ha e második kínai utazás az irodalmi reportázs legnagyobb európai elvárásainak tökéletes

megfelelője, akkor kultúrtörténeti stúdiumokkal, művészet-lélektani elemzésekkel, recepcióelméleti faggatózásokkal ér föl Seiobónak, a békének magának a materializálódása a Seiobo járt odalent című könyvben. A nyelv-művészet e páratlan elhivatottságának ez a legújabb bizonyítéka: egy elbeszélés-gyűjtemény vagy éppen egy regény. Benne, a kezdet kezdetén egy kamovadász várakozásáról, mozdulatlanágáról olvashatunk oldalakon át. Ugyanezen kötet utolsó szövegéből földmélyi sárkányüvöltés hallatszik ki. Közben ritmikus variációkként kultikus műalkotások, kultúrtörténeti korszakok, idegenebb és sajátabb alkotói illetve befogadási technikák vagy éppen az észrevétlenség embertelen okozatai lesznek hol tét nélküli, hol éppen egzisztenciális bizonyosságú motívumokká. Hogy azután a térben és az időben is közeli és távoli tulajdonképpen ugyanannak a szépségnek pusztító és önpusztító, jelentős és felelőtlen voltát hangsúlyozza.

Jobb hát, ha visszahátrálsz, és bemész a sűrű füvesbe, oda, ahol e különös füves szigetek egyike a mederben teljesen eltakar, és jobb, ha végérvényesen megteszed, mert ha előjössz holnap meg holnapután, úgyszincs, aki értse, úgyszincs, aki nézze, úgyszincs egyetlenegy sem természetes ellenségeid közül, aki megláthatná, hogy ki vagy Te voltaképp, jobb, ha már este távozol, ha alkonyodni kezd, jobb

ha Te is visszahúzódsz a többiekkel, ha leszáll az éjszaka, csak Te ne térj vissza aztán, ha hajnalodik holnap, vagy holnapután, mert a Te számodra az a jobb, ha nincs több holnap és nincs több holnapután, bújj el még ma a fűben, rogyanj meg, dőlj az oldaladra, hagyj, hogy lassan lecsukódjon a szemed, és pusztulj el, mert nincs értelme a fenségnek, amit hordasz, halj meg ma éjjel a fűben, rogyanj meg, és dőlj, és hagyj, hogy legyen úgy – ereszd ki utolsó lélegzeted.

Hadd nevezem itt és most Seiobót, a békét magát Krasznahorkai Lászlónak, a 2008. évi Kulturális Örökség Nagydíjasának, aki távollétében is tényleg idelent járt, aki mindannyiunk vigasztalására könyveivel kitartóan teszi a dolgát kultúráért, örökségért, a mienkéért, a másokéért. Seiobo-Krasznahorkai László elbeszélői vállalkozására nincs példa a mai magyar irodalomban: az ember előtti és az ember utáni (apolitikus és apokaliptikus) világállapotot premodern, utopisztikus regiszterben teremt meg, amelyhez – univerzális könyvekről lévén szó – nyelvi kultúrák feletti, életveszélyes nézőpont társul; a jelenvalóság távolléte, melyben a különös és magános szerző a leírás és a kitalálás reményteli pillanatában a világ elbeszélőjévé válik.

Bombitz Attila

FELHÍVÁS

A 122 évet megért Magyar Iparművészet folyóirat szerkesztősége kéréssel fordul a mintegy háromezer fős hazai iparművész társadalomhoz.

Kérésünket az indokolja, hogy a folyóirat megjelentetéséhez szükséges költségekből ez évben mintegy négy millió forint hiányozni fog annak ellenére, hogy a Nemzeti Kulturális Alap Iparművész Szakkollégiuma adott lehetőségeihez képest szinte erőn felül vállalt részt ez évben is a támogatásból. Az általános gazdasági helyzet aligha nyújt lehetőséget más irányú szponzorálásra, így a jó erkölcs és észszerűség azt diktálja, hogy a lapeladás növelésével teremtsük meg a hiányzó forrást.

A folyóiratot kiadó Magyar Művészeti Akadémia Alapítvány és a lap szerkesztői semmiképpen sem gondolnak szüneteltetésre. Helyette ez úton fordulnak a magyar iparművészekhez avval a kéréssel, hogy szakmai támogatásuk jeleként legyenek a lap előfizetői. Tehtik ezt barátaik, megtisztelt ismerőseik, volt iskolájuk, szakmai szervezetük, múzeumok számára is. Ez a gesztus reményeink szerint képes lesz a folyamatosságot biztosítani. A szerkesztés pedig fokozott felelősséggel vállalja ezután is a szakszerű dokumentáló, művészi életutakat és azok tárgyi eredményeiket rögzítő szolgálatát.

Az előfizetés történhet a következő címen:

Magyar Iparművészet szerkesztősége
Budapest, 1091. Üllői út 33-37.

Történhet telefonon csekk kéréssel a 218-75-82-es számon.

Előfizetési csekket lehet kérni E-mail-en is:

m.iparmuveszet@citromail.hu

Kívánságra számlát küldünk.

Bízva az iparművészek népes társadalmának összefogásában és megértésében tisztelettel köszönti mindnyájukat:

Tóth Tibor belsőépítész
a MAOE Belsőépítész
Választmány tagja

Fekete György
Professor emeritus
főszerkesztő

A MAOE Fotóművészeti Tagozatának Vezetősége az alábbi pályázatokat hirdeti 2009. évre

- A sikeres hortobágyi tábor után Debrecenben nyílik lehetőség a város új épületeinek megörökítésére, melyből 2010-ben kiállítás nyílik. Az épületfotózásban jártas kollégák jelentkezését várjuk portfólió kíséretében. A szállást 10 fő részére a város biztosítja. A tábor időpontja: 2009. április 8-14.

A jelentkezések beérkezési határideje:

2009. március 1.

- Mártély a festők és természetfotósok Mekkája. Itt, a mártélyi alkotóházban nyílik lehetősége 10 –a természetfotót kedvelő és művelő – kollégának részt venni egy egyhetes alkotótáborban, melynek időpontja: 2009. június 8-14.

A jelentkezéseket a beérkezés sorrendjében fogadjuk.

Jelentkezési határidő: **2009. május 1.**

Minden pályázatunkon való részvétel feltétele a rendezett tagdíj. A jelentkezéseket az alábbi elérhetőségekre várjuk:

MAOE Fotóművészeti Tagozat
1146 Budapest, Olof Palme sétány 1.
Postacím: 1406 Budapest 76. Pf.: 26.
e-mail: kepzomuveszeti.maoe@alkotok.hu

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete Képzőművészeti Tagozatának Vezetősége pályázatot hirdet a budapesti

XIII. ker. Lehel út 14. sz.

alatti kollektív műteremben elfoglalható 4 munkahelyre.

A műterem használatáért bérleti díjat kell fizetni. A sikeres pályázó a műteremben három évig dolgozhat. A pályázaton a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete tagjai vehetnek részt.

A pályázathoz csatolni kell egy rövid szakmai önéletrajzot, valamint a pályázó munkásságát illusztráló dokumentációt (az utóbbi öt év munkáiból összeállított, papír alapú A4-es méretű portfólió). A kérelemnek tartalmaznia kell a szakmai és szociális indoklást, valamint a tervezett tevékenység megjelölését (műfaj, technika).

A pályázatok benyújtási határideje: **2009. március 6.**

A pályázatot a MAOE címére (1146 Budapest, Olof Palme sétány 1. Postacím: 1406 Budapest 76. Pf. 26.) kérjük eljuttatni.

A pályázat eredményéről a pályázók írásos értesítést kapnak.

Tisztelt Erzsébetvárosi Képzőművészek!

Alapítványunk pályázaton elnyert támogatásból egy honlapot hozott létre, üzemeltet, egy olyan bázis létrehozásának szándékával, ahol egy helyen, mindenki számára könnyen elérhető módon, megtalálható minden információ Erzsébetváros képzőművészeti életéről. Honlapunkon összegyűjtjük, rendszerezünk és bemutatnánk a különböző erzsébetvárosi művészeket, képzőművészet és közművelődés területén működő szakmai szervezeteket, iskolákat, képzőművész köröket, helyi civil kezdeményezéseket, stb. Ezen felül rendszeresen értesülhetnek az érdeklődők az aktuális kiállításokról, programokról, rendezvényekről. Hosszú távú tervünk, hogy kezdeményezésünk ne csak néhány intézmény elszigetelt tevékenységét jelentse, hanem mindenki számára hozzáférhető legyen, állandóan új, aktív résztvevőkkel, kreatív ötletekkel, programokkal bővüljön. Honlapunk ezért fórumul is szolgálna az egyes embereknek, hogy leírják ötleteiket, tapasztalataikat, illetve felvehessék a kapcsolatot a helyi képzőművészekkel, illetve szervezetekkel.

Szeretnénk alacsony példányszámban kiadványt és CD-t megjeleníteni, melyek tartalmazzák az éves terveket, kiállítási programot, rendezvényeket, illetve ezek alapján is képet kaphatnak az érdeklődők céljainkról, motivációinkról. Ezeket szeretnénk a kerület általános- és középiskoláinak, szakmai szervezeteinek és művészeinek, a művész klubokba, kiállító helyiségekbe eljuttatni, hogy minél szélesebb rétegek informálódhassanak a különböző programokról, törekvésekről, lehetőségekről. Tervezetünk teljesen lefedi a helyi képzőművészet különböző területeit, az információkat folyamatosan töltjük fel, frissítjük, és a helyi közösség közreműködésével remélhetőleg tovább bővülnek azok a szolgáltatások, lehetőségek, feltöltődnek az először csak üres gombok, linkek is. Ez a honlap:

<http://members.upclive.hu/akt.alapitvany/erzsvarkepzmuv.htm>

Kérek minden képzőművésznünket, akik a városrészben laknak, alkotnak, dolgoznak, hogy jelentkezzen be erre a bizonyos honlapra, az „új gomb” adatainak kitöltésével, esetleg link ajánlással, ahol a munkái láthatóak.

Tervezzük kiállítás sorozat megszervezését is a kerületi művészeknek, ezért várjuk 2009-es kiállításokra is jelentkezésüket. A lap megtekintése után, várjuk annak működésével kapcsolatos elképzeléseiket, felajánlásait a működtetéssel kapcsolatban. A cél az, hogy kezdeményezésünk önjáróvá váljék.

Tisztelettel:

Kőszegváry Kálmán

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

a Pécsi József fotóművészeti ösztöndíj elnyerésére

Az Oktatási és Kulturális Minisztérium megbízásából a Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus pályázatot hirdet fiatal, alkotó fotográfusok részére a 2009. évi Pécsi József fotóművészeti ösztöndíj elnyerésére. Az ösztöndíj célja, hogy segítse a formanyelvében és tartalmában korszerű, színvonalas művek alkotóinak művészi fejlődését, pályáját.

Nem nyújthatnak be pályázatot azok a művészek, akik a meghirdetett időtartam alatt más hazai államháztartási forrásból finanszírozott vagy DLA ösztöndíjban részesülnek.

A pályázatot az oktatási és kulturális miniszter által kinevezett szakértői kuratórium bírálja el, amely folyamatosan figyelemmel kíséri az ösztöndíjasok alkotói tevékenységét. Az ösztöndíj odaítéléséről, meghosszabbításáról vagy visszavonásáról a kuratórium dönt.

Pályázhatnak az 1974. január 1. után születettek.

Az ösztöndíj bruttó összege: 80 000 Ft/hó.

Ösztöndíjban részesülhet évente: maximum 12 alkotó.

Az ösztöndíj időtartama egy év, amelyet a kuratórium az év elteltével benyújtandó beszámoló anyag megtekintése alapján további két alkalommal, összesen három évre meghosszabbíthat. Az ösztöndíj visszavonható. Az ösztöndíjat elnyerők a második év elteltével kötelesek a Magyar Fotográfusok Házában rendezett kiállításon számot adni az elvégzett munkáról.

A pályázati kérelemhez csatolni kell:

1. A pályázó eddigi alkotói munkásságát ismertető szakmai önéletrajzot.

2. Az ösztöndíj időtartamára tervezett alkotói elképzelés rövid leírását (munkatervet), amelynek megvalósításához a pályázó a támogatást kéri.

3. Az eddigi művészi tevékenységet reprezentáló 5-7 fotót (méret és technikai kötöttség nélkül), illetve katalógust vagy portfóliót. CD-t nem fogadhatunk el. Fotósorozat egy műnek számít.

4. Adatlapot.

A beadás időpontja:

2009. március 9. és 10.,

mindkét nap 10–16 óra között.

A pályázatot a Magyar Fotográfusok Házába kell benyújtani.

Cím: 1065 Budapest, Nagymező u. 20. (Felvilágosítás kérhető Simány Andrea titkárságvezetőtől a 473-2662 telefonszámon.)

A műtárgyak visszaadása: 2009. március 12-én 10–16 óra között és március 13-án 10–12 óra között. Helyszín: I. emelet Nagy Kiállítóterem.

A pályázati kiírás és adatlap letölthető a minisztérium honlapjáról: <http://www.okm.gov.hu> és a <http://www.lektoratus.hu> honlapról.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

2009. évben ünnepeljük a HAJDÚK letelepedésének 400. évfordulóját Hajdúböszörményben. Ezen alkalomból a Hajdúsági Nemzetközi Művésztelep és Hajdúböszörmény város Önkormányzata képzőművészeti pályázatot ír ki az alábbi címmel:

400 éve telepedtek le a HAJDÚK Böszörményben (HAJDÚK a történelemben)

Cél: olyan képzőművészeti alkotások (festmények, grafikák) létrejötte, amelyek emlékeztetnek történelmünk e jelentős időszakára, eseményeire, szereplőire.

A pályázat résztvevőinek köre: hivatásos képzőművészek.

Kritériumok: a létrejött műalkotás, készülhet tetszőleges stílusban, technikával, de mérete nem haladhatja meg a 120x120 cm-t.

Az elkészült műalkotások beadási határideje:

2009. augusztus 25.

Díjak:

I. díj: bruttó 300.000 Ft

II. díj: bruttó 250.000 Ft

III. díj: bruttó 200.000 Ft

Zsűrizés: 2009. szeptember 1-3.

Az értékelést a Magyar Művelődési Intézet Képző- és Iparművészeti Lektorátusa végzi. A műveket kiállítható állapotban, a Sillye Gábor Művelődési Központ és Közösségi Házba (4220 Hajdúböszörmény, Bocskai tér 4.) kérjük eljuttatni Sz. Kupás Csilla részére. A zsűrizett művek közül Hajdúböszörmény város Önkormányzata egy alkotást megvásárol (ár: a művésszel történő megegyezés alapján). A művek oda- és visszaszállításáról a pályázónak kell gondoskodnia.

Marczin István szociológus,
a Hajdúsági Nemzetközi Művésztelep vezetője

A program lebonyolításában segítséget nyújt a MAOE és a HUNGART. A pályázati kiírással kapcsolatos információk megtekinthetők a www.hajdusagimuvesztelep.hu oldalon.

Kárpát-medencei kisgrafikai pályázat

A Berzsényi Dániel Irodalmi és Művészeti Társaság kisgrafikai pályázatot hirdet

„Balaton” címmel

Beküldés helye:

Berzsényi Társaság Kaposvár, Fő u. 12. tel.: 82/319948

e-mail: berzsenyitarsasag@somogy.hu

Beküldés határideje: 2009. április 15.

Kiállítás helye: Fonyódi Városi Múzeum (Fonyód, Bartók Béla u. 3.)

Megnyitó ideje: 2009. május 16. (szombat) 11 óra, a Berzsényi Helikon nyitóprogramja.

Kiállítás ideje: 2009. május 16–június 6.

A pályázaton résztvevő művészek beadhatnak bármilyen eljárással készült grafikát max. A/5-ös méretben, a megadott témában. A művek szignatúrája a szakmai szervezetek által elfogadott módon történjék. Az alkotások hátlapján kérjük feltüntetni az alkotó nevét, címét, a mű címét, keletkezés évét, méretét, technikáját. A kiállításra kerülő alkotásokról és a díjak odaítéléséről szakmai zsűri dönt.

A kiállított művekből válogatás illusztrálja a Somogy irodalmi- és művészeti folyóirat ez alkalomra megjelenő tematikus számát.

Örömmel vennénk, ha alkotását felajánlaná a Berzsényi Társaságnak, ellenkező esetben a kiállítás zártával visszaküldjük azt.

További információ kérhető a Berzsényi Társaság fenti elérhetőségein valamint Mocsári Mária vizuális alelnöknél (30 / 398 57 85).

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány a 15/1995. (XII. 29.) MKM rendeletben foglalt hatáskörében eljárva pályázatot hirdet az alábbi műteremlakás bérletére:

Győr, Bajcsy-Zs. u. 30-32. II. em. 12.

105 m² alapterületű, ebből a műterem 56 m², helyiségei: szoba 27,1 m²; konyha 7,5 m², fürdőszoba 3,6 m², WC 1,1 m²; előszoba 8,3 m²; gardrób 1 m². Lakbér 47.231,- Ft.

A műteremlakás előzetes egyeztetés után megtekinthető.

A pályázatok beadásának határideje: **2009. március 30.**

Postacím: Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány

1146 Budapest, Olof Palme sétány 1.

A pályázat részletes feltételeit tartalmazó űrlap beszerezhető a helyszínen a műteremlakás megtekintésekor, vagy a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány titkárságán (1146 Budapest, Olof Palme sétány 1. I. e. 12. sz.), illetve a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének titkárságán (1146 Budapest, Olof Palme sétány 1., földszint). A lakás megtekintésére időpontot Csebák Józsefnél, – az INSZOL Zrt. munkatársával – kell előzetesen egyeztetni, elérhetősége:

96 511 420 / 227-es mellék.

Felhívjuk a pályázók figyelmét arra, hogy a pályázathoz kötelezően csatolni kell a művész részletes szakmai önéletrajzát, eddigi munkásságát áttekintő, legfeljebb 4-5 oldalas sokszorosított dokumentációt vagy nyomdai úton előállított katalógust, valamint a műterem használatát során megvalósítani kívánt munkatervet. Ennek hiányában a pályázat érvénytelen.

A pályázatok elbírálására előreláthatólag 2009. májusában kerül sor, melynek eredményéről a pályázókat személy szerint értesítjük.

Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány
Kuratória

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány a 15/1995. (XII. 29.) MKM rendeletben foglalt hatáskörében eljárva pályázatot hirdet az alábbi műteremlakás bérletére:

Veszprém, Kittenberger Kálmán utca 14. fszt. 1. szám

alatti műteremlakás gondnoki lakrésze. 40 m² alapterületű (szoba, konyha, fürdőszoba, előtér, szélfogó), lakbér 6.680 Ft.

A műteremlakás előzetes egyeztetés után megtekinthető.

A pályázatok beadásának határideje: **2009. március 30.**

Postacím: Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány

1146 Budapest, Olof Palme sétány 1.

A pályázat részletes feltételeit tartalmazó űrlap beszerezhető a helyszínen a műteremlakás megtekintésekor, vagy a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány titkárságán (1146 Budapest, Olof Palme sétány 1. I. e. 12. sz.), illetve a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének titkárságán (1146 Budapest, Olof Palme sétány 1., földszint) A lakás megtekintése érdekében időpont a 06-88-549-143-as telefonszámon Strohne Leitold Máriával egyeztethető.

Felhívjuk a pályázók figyelmét arra, hogy a pályázathoz kötelezően csatolni kell a művész részletes szakmai önéletrajzát, eddigi munkásságát áttekintő, legfeljebb 4-5 oldalas sokszorosított dokumentációt vagy nyomdai úton előállított katalógust, valamint a műterem használatát során megvalósítani kívánt munkatervet. Ennek hiányában a pályázat érvénytelen.

A pályázatok elbírálására előreláthatólag 2009. május végén kerül sor, melynek eredményéről a pályázókat személy szerint értesítjük.

Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány
Kuratória

Tájékoztatás az előző számban megjelent műteremlakás pályázati kiírással kapcsolatos változásról

Az alábbi három szolnoki műteremlakásra beadható pályázatok elbírálása – a pályázati kiírással ellentétben – nem májusban, hanem **márciusban** fog megtörténni, a következő Műteremlakás Bizottsági ülésen.

Szolnok, Gutenberg tér 12. II.5.

Szolnok, Gutenberg tér 12. I.8.

Szolnok, Gutenberg tér 12. I.9.

A pályázatok beadásának határideje változatlanul

2009. február 20.

Duna Galéria 2009. évi programja

Első félév

2009. január 7-január 25.

Premier (a 2008-ban felvételt nyert festőművészek)
Bodó Judit, Csorján Melitta, Deák Zoltán, Dömény Boriska, Feledy Gyula Zoltán, Harsányi Zsuzsanna, Lengyel Zsüliett, Pinczehelyi András, Sándorfy Éva, Sipos Eszter, Szilágyi Rudolf, Szilágyi Tibor, Szolnoki Szabolcs, Veszeli Lajos

2009. január 28-február 15.

Premier
(a 2008-ban felvételt nyert szobrász-és grafikusművészek)
grafikusművészek: Nagy Sándor Zoltán, Szomolányi Karola, Takács Dezső
szobrászművészek: Baghdasaryan Ashot, Boldizsár Gergely, Erdei Tamás, Rabóczky Judit

2009. február 18-március 8.

Premier (a 2008-ban felvételt nyert fotóművészek) és Chochol Károly *Így fényképeztek ti* című kiállítása
Új tagjaink: Czimbal Gyula, Kocsis István, Velican-Patrus Dóra

2009. március 11-március 29.

Premier (a 2008-ban felvételt nyert iparművészek)
keramikumművészek: Barka Melinda, Varga Erika
ötvösművészek: Vékony Fanni, Vincze Zita
tervezőgrafikus művészek: Lampert Attila, Litványi János
textilművész: Jászberényi Matild

2009. április 1-április 19.

Petőcz Lajos grafikusművész önálló kiállítása

2009. április 22-május 10.

Varga László grafikusművész önálló kiállítása

2009. május 13-május 31.

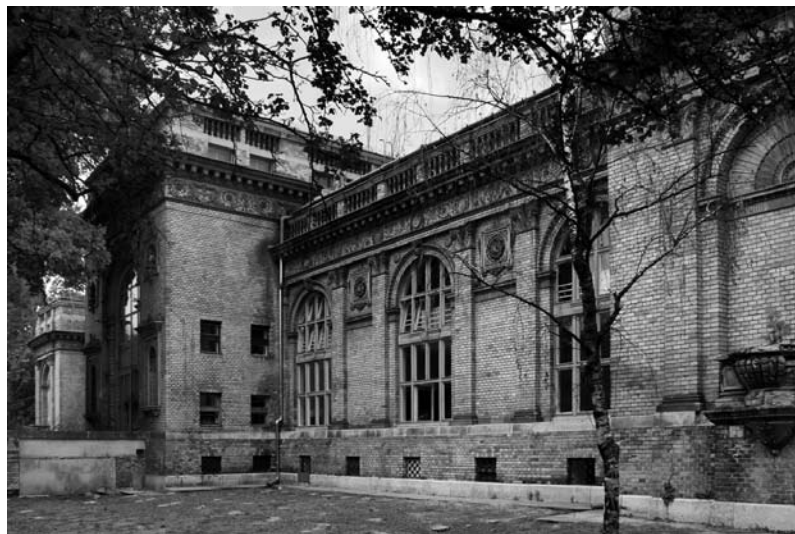
Módos Gábor fotóművész önálló kiállítása

2009. június 3-június 21.

„Pasztellel mondom el...”
a Pasztellfestők Egyesületének jubileumi kiállítása

2009. június 24-július 12.

„Gigaprint” – a Ceredi Nemzetközi Művésztelep kiállítása

Budapest, Olof Palme sétány 1.

Tisztelt Kollégák!

Kérjük támogassák a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének munkáját adójuk 1%-ának felajánlásával.

Adószámunk: 18037401-1-41

Ezúton köszönjük a 2008-ban felajánlott 1%-ból befolyt 165.673 Ft összeget, melyet az Egyesület új kiállítótermének működésére fordított.

MI A SIKER TITKA?

Megfejtések minden hónap utolsó keddjén a MAOE pódiumon

A sikerek mindenkit érdekelnek. A sikeres emberek titkát mindenki szeretné tudni. De vajon van-e egyáltalán valamilyen titok a kiugró teljesítmények mögött? Van-e a tehetségen, a sok munkán, a szerencsén túl más is, ami miatt valaki egyszeriben sikeressé válik? A kérdésekre közösen keressük a választ, igyekszünk bemutatni, alaposan megismertetni, kivallatni, kifaggatni, őszinte szóra bírni a sikerembereket. A Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének Fotóművészeti Tagozata pódiumbeszélgetés sorozatot indít 2009 januárjától A siker titka címmel minden hónap utolsó keddjén este hatkor az ArtworkPhoto Pest előadótérjében.

A vendégeket faggatja, s a közönséget is igyekszik szóra bírni: Szarka Klára újságíró-szerkesztő.

Január 27-én: Dezső Tamás

Régi szegények és újjgazdagok fotója

Február 24-én: Daróczy Csaba

Természetfotó sárkányrepülőről, esküvői fénykép merészen

Március 31-én: Göbölös Luca

Művésznő, számít-e, ha a művész nő?

Április 28-án: Tombor Zoltán

Aki homokot ad el a Szaharában, avagy magyar divatfotós sikere Olaszországban

Május 26-án: Nánási Pál

A meztelen valóság mérnöke

Helyszín: ArtworkPhoto Pest, Budapest, VII. Révay utca 3.

Időpont: minden hónap utolsó keddjén 18 órakor.

Tisztelt Művészek!

Kérjük, hogy adójuk 1%-ának felajánlásával támogassák a Magyar Alkotóművészeti Közalapítványt.

Adószámunk: 18037391-2-41

Ezúton köszönjük a 2008-ban felajánlott 1%-ból befolyt 145.305 Ft összeget, melyet a Közalapítvány a művészek támogatására fordított.

A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány Kuratóriumának 125/2008.(11.19.) számú határozata

Szabályzat a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány Alkotóházi szolgáltatásainak igénybevételéről

I. Fejezet

A Szabályzat alapvető rendelkezései

(1) A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány (továbbiakban: MAK) az irodalom, képzőművészet, iparművészet, ipari tervezőművészet, fotóművészet és a zeneművészet alkotó tevékenységének elősegítésére ellátja az alkotóművészek számára szolgáló alkotóházak működtetésének feladatát.

(2) Az alkotóházi beutalások kedvezményezettjei:

- legfőbb kedvezményezettjei: a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete (továbbiakban: MAOE) művészei
- az alkotóművészettel hivatásszerűen foglalkozó, nem egyesületi tagok, akik szakmai vendégnek minősülnek, a MAOE tagok hozzátartozói,
- özvegyei,
- a nyugdíjasok,
- a MAK és a MAOE munkatársai.

Az alkotóházi beutalások szakmai koordinációját a szolgáltatások biztosítása érdekében a MAOE intézi.

(3) A térítési-díjak kategorizálásánál használatos értelmező rendelkezések:

- **MAOE tagsággal rendelkező művész:** rendelkezik érvényes tagsági igazolvánnyal és rendszeresen fizeti a tagdíjat.
- **MAOE tag hozzátartozója:** házastárs, élettárs (amennyiben lakcíme megegyezik a taggal), szülő, unoka, 18 év alatti és a nappali felsőfokú tanulmányokat folytató gyermek
- **Szakmai vendég:** nem MAOE tag alkotó művész, illetve azon MAOE tagok, akik a tagdíjat 2 évig nem fizettek, illetve ezen kategóriába sorolásról a Szakmai Tagozat vezetője dönt.
- **A MAOE nyugdíjasa:** igazolni tudja a MAOE tagságát.
- **A MAOE tag özvegye:** igazolni tudja, hogy elhunyt hozzátartozója MAOE tag volt.
- **Idegen:** mindenki, aki nem tartozik a fent felsorolt kategóriákba.

(4) A szabályzatnak megfelelően kötelesek eljárni a MAOE beutalással foglalkozó munkatársai, a MAK Igazgatóságának arra kijelölt munkatársa, az alkotóházak vezetői és munkatársai a MAK-MAOE megállapodásnak megfelelően.

(5) A Szabályzat rendelkezései kiterjednek a MAK kezelésében álló alkotóházak szolgáltatásait igénybe vevő, a 2. pont alapján meghatározott beutaltak körére.

(6) A MAK működtetésében álló alkotóházak férőhellyel kapcsolatos nyilvántartását a Szabályzat 1. sz. melléklete tartalmazza.

II. Fejezet

Az alkotóházi szolgáltatások igénybevételének rendje

(1) Igénylési szándék bejelentése: telefonos, vagy személyes tájékoztató után írásban – a *Beutalást igénylő lap* kitöltésével történik. Minden beutalt személyre köteles az igénylő a nyomtatványt kitölteni.

A főszezonokra vonatkozó kérelmeket a MAOE munkatársai minden év február 1-től veszik figyelembe a tárgyévvel vonatkozóan, az írásbeli beérkezés sorrendjében.

(2) A bejelentkezés adott esetben (munkaszüneti napok, valamint munkaidőn túli jelentkezések esetén) az alkotóház arra jogosult munkatársainál is lehetséges – a *Beutalást igénylő lap* kitöltésével –, akik a jelentkezést egy munkanapon belül elküldik a MAOE beutalást végző kollégájának. Amennyiben az alkotóház vezetője ezt elmulasztja, a foglalás érvénytelenné válik.

(3) A helyfoglalás részletes adatairól és a fizetési feltételekről a jelentkezést regisztráló személy az igénylőt írásban (e-mail, fax, levél), a *Beutaló jegy* megküldésével tájékoztatja.

(4) A *Beutaló jegy* a *Beutalási igénylő lap* aláírásától számított két héten belül megérkezik a beutalathoz (Kívételt képeznek a főszezonok, amikor az elbírálás a szakmai vezetőségek kompetenciája).

Értelmező rendelkezések:

- **Igénylés:** írásbeli szándéknyilatkozat a foglalásról (*Beutalást igénylő lap, Beutaló jegy*)
- **Foglalás:** a 20% befizetésekor válik véglegessé az igény.
- **Pótbéutalás:** visszamenőlegesen készíti el a beutalást a MAOE arra kijelölt munkatársa – indokolt esetben.

(5) Amennyiben a beutalást kérő személy több esetben, az előleg befizetése nélkül mondja le a beutalást, a tárgyévben nem veheti igénybe az alkotóházi szolgáltatást.

III. Fejezet

A térítési díj megfizetésének általános szabályai és megállapításának esetei

(1) Térítési díj

Az alkotóházak szolgáltatásaiért térítési díjat kell fizetni. Zsennyén, valamint Szigligeten a számlán szereplő térítési díj külön bontva magában foglalja a szoba és az étkezés díját. Más alkotóházakban az étkezés önellátással történik. A térítési díjak megállapításánál az alábbi szempontot kell figyelembe venni:

(2) Az igénylés jogcíme

- MAOE tag, nyugdíjas, MAOE/MAK munkatárs
- Özvegy, MAOE hozzátartozó
- Szakmai vendég,
- Idegen.

(3) Igényelt szoba kategóriája

Az alkotóházakban „A”, „B”, „C” kategóriába sorolt szobák vannak.

- a) „A” kategóriásnak minősül az a szoba, mely fürdőszobával rendelkezik.
- b) „B” kategóriásnak minősül az a szoba, mely csak mosdóval rendelkezik.
- c) „C” kategóriásnak minősül az a szoba, mely nem rendelkezik mosdóval sem, illetve adottságai (elhelyezkedése, felszereltsége) a „B” kategóriánál kedvezőtlenebbek.

(4) Szezonális időpontok

*Főszezon*nak minősül a június 1-től augusztus 31-ig terjedő időszak, kivéve a Mártélyi Alkotóházat, ahol június 1. és szeptember 30. közötti időszak minősül fődénynek. Ezen kívül ide sorolandó az iskolaidőben meghatározott tavaszi és őszi szünet időszaka, valamint a Karácsony, Szilveszter, Húsvét, Pünkösöd ünnepnapjai, illetve az ünnepekkel összevont hosszú hétvégék.

Főszezonban a beutalás elbírálása a MAOE szakmai vezetőségének döntési kompetenciája. Figyelembe veszik a beutalásnál az igénylés érkezési sorrendjét, valamint egyéb szakmai szempontokat.

Az elhelyezésnél előnyben részesül az, aki a kérelem előtti évben nem vette igénybe az adott alkotóházat.

Alkotó időszak:

január 3-tól május 31-ig és szeptember 1-től december 31-ig tartó időszak.

Ünnepi időszaknak minősül:

1. Karácsonyi pihenő időszak: december 24-25-26.
2. Húsvéti időszak: szombat, vasárnap, hétfő.
3. Szilveszteri időszak: december 31, január 1.

Az ünnepi időszaknál (Zsennyén, valamint Szigligeten) az étkezésre 1.200 Ft/fő/ét felárat kell érvényesíteni minden beutalt személy esetén.

(5) Kedvezmények

- 6 év alatti gyermek esetén 50%-os étkezési kedvezményt biztosítunk.
- Özvegyek és nyugdíjasok kedvezményes időszaka:
november utolsó két hete
(Zsennyén november utolsó hete és december első hete)
és február első két hete.

(6) Eltöltött éjszakák száma

A teljes ellátást biztosító alkotóházakban (Szigliget, Zsennyé) 4 napnál (3 éjszaka) rövidebb időtartamú tartózkodás esetén a térítési díj 30% felárral emelkedik.

(7) Egyéb szabályok

Az Alkotóházak az alkotótevékenység zavartalanításának biztosítása érdekében házirendet kötelesek közösségi térben elhelyezni. Amennyiben a szolgáltatást igénybe vevő a házirendet nem tartja be, az alkotóház vezető kötelezheti annak betartására.

Főszezonban idegen, szakmai vendég, özvegy, valamint MAOE/MAK munkatárs csak abban az esetben tarthatnak igényt beutalásra, ha nincs MAOE tag jelentkező. Özvegyek évente csak 1 x 2 hétre mehetnek alkotói időszakba, amennyiben más jelentkező nincs.

A Szigligeti Alkotóházban a képző-, ipar-, és fotóművészek, valamint a zenei tagok részére kontingens kijelölése szükséges:

- 5. és 19. szoba zenei tagok részére
- 2. 15. és 6. 29. szoba képző-, ipar-, és fotóművészek részére.

A Szigligeti Alkotóház az alkotó szezonban 10 évesnél fiatalabb gyermekeket kizárólag külön engedéllyel fogadhat.

(8) A beutalással felmerülő egyéb költségek (helyi üdülési adó) mindig a beutaltakat terhelik.

IV. Fejezet

Fizetési feltételek

(1) Az alkotóházi beutalás a 20% előleg befizetésével válik érvényessé. A második részlet megfizetésének határideje 14 naptári nappal a beutalás megkezdése előtt (egy összegben postai úton (csekken), banki átutalással, illetve a MAK pénztárában történik).

(2) Valamennyi alkotóház esetén, amennyiben a jelentkezés és az igénybevétel közötti időtartam nem haladja meg a 14 naptári napot, a teljes bruttó térítési díj befizetése az igénybevétel napján a helyszínre érkezéskor egy összegben, készpénzben történik (kivétel Galyatető).

(3) A szigligeti és a zsennyei alkotóházban üdülési csekket is elfogadunk. A beutalás első részletének kifizetése (20%) csekkel vagy átutalással történik, a fennmaradó összeget (80%) kell az alkotóháznaknál üdülési csekkel megfizetni.

Amennyiben az üdülési csekk a MAOE tag hozzátartozója nevére szól, a MAOE kedvezményt igénybe veheti a beutalt.

(4) A beutalás lemondására lehetőség van, melyet minden esetben írásban kell benyújtani a beutalással foglalkozó személynek címezve. A lemondást mindig a beutalás megkezdése előtt kell benyújtani, utólag nem fogadható el.

Ha az előleg befizetése még nem történt meg, akkor a Beutaló jegy küldésétől számított 5 napon belül lehet a lemondást benyújtani.

Amennyiben a tényleges igénybevétel napját megelőző 8. napig lemondja az igénylő a foglalatást, úgy a teljes térítési díj 50%-át a MAK visszafizeti.

(5) Amennyiben a beutalást igénylő – egyszeri esetet kivéve – többször kéri a beutalásának módosítását, akkor minden egyes módosításra a beutalással foglalkozó munkatárs MAOE tag, özvegy, nyugdíjas MAOE/MAK munkatárs esetében 1.000 Ft/alkalom, szakmai vendég és idegen esetében 1.500 Ft/alkalom pótdíjat számol fel.

(6) A MAK az igénylő részére visszajáró térítési díjat 15 naptári napon belül az igénylő számára átutalja, vagy postai úton kézbesíti.

(7) Az idő előtt hazautazó vendég a térítési díjból visszaigénylést általában nem kérhet; csak egyedi méltányolást érdemlő esetben kérelemre, amelyről az alkotóház vezetőjével történő egyeztetés alapján a MAK gazdasági vezetője dönt a beutalást végző munkatárs bevonásával.

Ebben az esetben az étkezési díjat a távozást követő második naptól nem kell megfizetni, illetve a fennmaradó időre járó szállásdíj 50%-át az alkotóház visszatéríti a vendég részére. A MAK az igénylő részére visszajáró térítési díjat a távozást követő 15 naptári napon belül az igénylő számlájára átutalja, vagy postai úton kézbesíti.

Méltányosság esetei:

- születés és halál
- az odautazó, illetve közeli hozzátartozójának betegsége.

Térítési díjak 2009. január 1-től (bruttó)

Szoba típusa	Férőhelyek	MAOE, nyugdíjas MAOE/MAK munkatárs Ft/szoba ár	MAOE hozzátartozó, özvegy Ft/szoba ár	Szakmai vendég Ft/szoba ár	Idegen Ft/szoba ár
„A” kategória	3 fő alatti szoba	3 000	3 500	4 200	6 000
	3 fős szoba	3 500	4 800	5 600	8 600
	3 fő feletti szoba	4 000	5 600	6 800	10 000
„B” kategória	3 fő alatti szoba	2 200	2 600	3 000	4 200
	3 fős szoba	2 600	3 100	3 900	5 300
	3 fő feletti szoba	3 200	4 000	4 700	6 400
„C” kategória	3 fő alatti szoba	1 400	1 600	1 800	2 600
	3 fős szoba	1 600	2 000	2 400	3 200
	3 fő feletti szoba	1 800	2 400	2 900	3 900

Zsennyén és Szigligeten az étkezési díjak alakulása (bruttó):

MAOE, MAOE/MAK munkatárs, nyugdíjas, MAOE hozzátartozó, özvegy: 2.200 Ft/fő/nap
 Szakmai vendég, Idegen: 2.500 Ft/fő/nap
 Ünnepi étkezési felár: 1.200 Ft/fő/nap

(8) Amennyiben az előleg (20%) összege nem érkezik meg a *Beutaló jegyen* megjelölt határidőn belül, a beutalás automatikusan törődik.

V. Fejezet

A beutalást kizáró okok

(1) A beutalást nem kezdheti meg az a személy, aki súlyos fertőző betegségben szenved, vagy egyébként önmagát ellátni nem tudja.

(2) Az alkotóházakban *Házirend* van érvényben, melynek betartása minden beutalásban résztvevő személy kötelessége. Ennek megszegése esetén az alkotóház vezetője megszakíthatja az ott tartózkodást. Súlyosabb rendbontás esetén az alkotóházvezető jegyzőkönyvet köteles készíteni, mely tartalmazza az okozott kárt összességében, majd a MAK az okozott kárt kiszámlázza a kárt okozónak, melyet köteles 30 napon belül megtéríteni.

(3) A kárt okozó személy a kár mértékétől függően kizárható a beutalásból egy vagy több évre.

VI. Fejezet

Záró rendelkezések

(1) Jelen Szabályzat 2009. január 1. napján lép hatályba. A hatálybalépéssel egyidejűleg az alkotóházak beutalási rendjére vonatkozó valamennyi korábban érvényben lévő szabályzat hatályát veszti.

(2) Jelen szabályzat módosítására a MAK Kuratóriuma jogosult.

Budapest, 2008. november 19.

Sári Csaba
MAK kuratórium elnöke

TAVASZVÁRÓ BÉCSBEN

2009. február 21-én, szombaton egész napos kirándulás művészek és művészetbarátok részére

Az alábbi kiállítások március 1-én bezárnak!

KUNSTFORUM DER BANK AUSTRIA

– Georges Braque retrospektív kiállítás halála 45. évfordulóján. Picasso kortársa, barátja, a kubizmus atyja.

KUNSTHISTORISCHES MUSEUM – AZ ANTIK MITOSZA

Tárgyak, szobrok és képek a Rijksmuseum, a Louvre, a British Museum, a Prado, a Drezdai Képtár stb. anyagából. Correggio, Parmiggiano, Tiziano, Velázquez, Cellini, Giambologna stb. művei.

MUSEUM FÜR VÖLKERKUNDE (A BURGBAN)

Tibet a 20–21. században – fotókiállítás

Sri Lanka művészete manapság

Részvételi díj: 7.000,- Ft/fő.

Jelentkezés, további információ:

Dubovszky Gábornál

Telefon: 332- 41 26 vagy 20 / 337- 2464.

Búcsúunk elhunyt Kollégáinktól

Bardócz Barna

ötvösművész

Bényi Margit

alkalmazott grafikus

Bodnár György

irodalomtörténész

Csiki László

prózaíró

Győrffy László

író

Gyurkovics Tibor

költő, író

Dr. Kaba Melinda

képzőművész

Mensáros Zoltán

prózaíró

Molnár Zoltán

prózaíró

Nemoda Attila

keramikus művész

Pál István

belsőépítész

Takáts Gyula

költő

Thalabér Lajosné Hauser Mária

textiltervező iparművész

Tolvaly Ernő

festőművész

Tóth László

festőművész

Dr. Zoltai Dénes

zenekritikus

Zoltán Péter

prózaíró

Faliújság

Elcserélném Pannónia utcai 51 m²+16 m²-es galériás, összkomfortos szolgálati műtermet budai, lehetőleg XI. kerületi szolgálati műteremre családi okok miatt (egyéb megoldás is érdekel).

Tel.: 06-30-962-0064 és 339-27 57.

MŰTEREM BÉRLETI JOG ELADÁS

A belvárosban 27 m²-es műterem helyiség bérleti joga eladó.

Érdeklődés: 06-70-555-1592-es telefonszámon.

Rézkarcprés eladó.

Érdeklődés: 06-70-555-1592

Budapesti, főútvonalon lévő, 114,5 m²-es, két éve igényesen felújított, összkomfortos, két generációs, önkormányzati tulajdonú műteremlakásomat elcserélném kisebb, önrendelkezésű lakásért, jogosult művész kollégával. Érdeklődni a 06-1-210-42-57, illetve a 06-30-768-14-01-es telefonszámon.

Budapesti, főútvonalon lévő, 176 m²-es, összkomfortos, panorámás, kitűnő állapotban lévő, igényesen kialakított és karbantartott önkormányzati tulajdonú műteremlakásomat elcserélném kisebb, „civil” lakásért, arra jogosult művész kollégával.

Érdeklődni a 06-1-334-46-01 vagy

a 06-20-983-47-63-as telefonszámokon lehet.

Eladó a VIII. kerületi Szűz utcában lévő kb. 180 m²-es műterem, ami magába foglal egy 48 m²-es lakást. Hatalmas térrel rendelkező, belmagassága 3,8 méter, alakítható, beépíthető, felső és oldalvilágításos, igazi régi műterem. Itt festett: Csók István, Zombori Olga, Czigány Dezső, Gulácsi Márffy, Csáktornyai, Gara Arnold. A Thália is 1906–1907-ben itt készült fel előadásaira másfél éven át.

Írányára: 13 Mft

Érdeklődni : tel: 06/ 30/ 520-49-24

Angyalföldön, óriási park közepén fekvő művészházban 94 m²-es, egyszobás, nagy műtermes műteremlakás joga cserével, eltartási szerződés keretében, átadó Művészeti Alap-tag művész részére.

Telefon: 06 20 252 3410

MAOE

munkatársai és választott tisztségviselői

Címünk: 1146 Budapest, Olof Palme sétány 1.

Postacímünk: 1406 Budapest, Pf. 26.

Telefon: 06-1/311-2479, fax: 06-1/331-2982

MAOE Elnöksége:

Elnök: Bauer István

Egyesületi titkár: Laczkó Ibolya

e-mail: egyesulet.maoe@alkotok.hu

Hivatalvezető: Pallagi Zsuzsa

e-mail: hivatalvezeto.maoe@alkotok.hu

Ügyintéző: Margrander Éva

e-mail: titkarsag.maoe@alkotok.hu

Irodalmi tagozat:

Telefon: 06-1/311-0489

Titkár: Fekete Katalin

e-mail: irodalmi.maoe@alkotok.hu

Zenei tagozat:

Telefon: 06-1/312-0857

Titkár: M. Vigh Marianne

e-mail: zenei.maoe@alkotok.hu

Képzőművészeti- és Fotóművészeti tagozat:

Telefon: 06-1/331-9304

Titkár: Szmrecsányi Dóra

e-mail: kepzomuveszeti.maoe@alkotok.hu

Iparművészeti Tagozat

Telefon: 06-1/331-9304

Titkár: Baricsa Katalin

e-mail: iparmuveszeti.maoe@alkotok.hu

Beutalások:

Telefon: 06-1/331-3183, 06-30-464-4159

Ügyintéző: Margrander Éva

e-mail: beutalas.maoe@alkotok.hu

Gazdasági-pénzügyi ügyintézés:

Telefon: 06-1/331-9575

Ügyintéző: Závody-Kiss Nóra

e-mail: gazdasagi1.maoe@alkotok.hu

Pénztári órák: hétfő-péntek 9–13 óráig

Tagnyilvántartás, tagdíj:

Telefon: 06-1/332-4126

Ügyintéző: Dubovszky Gábor

e-mail: nyilvantartas.maoe@alkotok.hu

ALKOTÓ 2009/1

Felelős kiadó: Bauer István és Sári Csaba

Lapnyilvántartási szám: 163/895/1/2007

Alapító: Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány és

a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete

Lapterv és tördelés: Jónás Attila

jonas.szinesceruza@gmail.com

Készült: Akadémiai Nyomda Kft.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Üzleti és

Logisztikai Központ,

Budapest, VII. Vörösmarty u. 16–18.,

levélcím: Budapest 1964